

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Kim jest Jezus? — Studium Biblijne KJV z numerami Stronga

KIM JEST JEZUS · PODRÓŻ PRZEZ BIBLIĘ, OD KSIĘGI RODZAJU DO APOKALIPSY

Fundamentalna Doktryna Biblijna — Ewangelia Jezusa Chrystusa

SŁOWO WSTĘPNE

Siedemset lat przed narodzeniem Jezusa prorok zapisał, jak to dziecko będzie nazwane. To nie jest imię, które nadałoby się człowiekowi. Nie musisz w nic wierzyć, aby przeczytać to studium. Musisz być tylko gotów, aby się przyjrzeć. Prawie każdy żyjący człowiek słyszał imię Jezus. Znacznie mniej osób przeczytało to, co sama Biblia mówi o Nim, i rozważyło to dla siebie. To, w co wierzysz dzisiaj, i to, czego cię nauczono, nie ma dla nas znaczenia. Jesteśmy radzi, że jesteś tutaj, aby poszerzyć swoje zrozumienie Jezusa z pierwotnego źródła. Każdy werset jest wydrukowany w całości, abyś widział całe zdanie, a nie jego fragment. Gdzie Biblia mówi coś bezpośrednio, to studium mówi to samo. Gdzie wniosek wynika z zestawienia wersetów ze sobą, to studium mówi o tym również. Nic tutaj nie zależy jedynie od słowa jakiegokolwiek człowieka. Teraz przeczytaj, co napisał prorok.

OTWIERAJĄCA KOTWICA

Isaiah 9:6 Albowiem dziecię narodziło się nam, a syn dany jest nam; i będzie panowanie na ramieniu jego, a nazwią imię jego: Dziwny, Radny, Bóg mocny, Ojciec wieczności, Księżę pokoju;

DZIECKO NAM SIĘ NARODZIŁO + SYN JEST NAM DANY → NAZWĄ IMIĘ JEGO BÓG MOCNY.

Siedemset lat przed narodzeniem Jezusa pewien prorok napisał, że to dziecię będzie nazwane Bogiem mocnym. Niemowlę Jezus leżało w żłobie. Przeczytaj ten werset powoli. Te wersety wyrażają całe przesłanie tego studium.

A. BÓG, KTÓRY POWIEDZIAŁ „UCZYŃMY” — JEDEN BÓG, A WIĘCEJ NIŻ JEDEN MÓWIĄCY

A1. Genesis 1:26 Zatem rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka na wyobrażenie nasze, według podobieństwa naszego; a niech panuje nad rybami morskimi, i nad ptactwem niebieskim, i nad zwierzęty, i nad

wszystką ziemią, i nad wszelkim płazem, płazającym się po ziemi. (27) Stworzył tedy Bóg człowieka na wyobrażenie swoje; na wyobrażenie Boże stworzył go; mężczyznę i niewiastę stworzył je.

UCZYŃMY CZŁOWIEKA NA WYOBRAŻENIE NASZE, WEDŁUG PODOBIENSTWA NASZEGO → I STWORZYŁ BÓG CZŁOWIEKA NA WYOBRAŻENIE SVOJE.

(Moje osobiste przemyślenia: Przeczytaj razem Rodzaju 1:26 i Rodzaju 1:27. Nie łągodź różnicy między tymi dwoma wersetami. Rodzaju 1:26 mówi "nas" i "naszym." Rodzaju 1:27 mówi "swoj obraz" i "Bóg stworzył," oba w liczbie pojedynczej. Biblia podaje oba wersety obok siebie bez usprawiedliwienia. Biblia po prostu podaje oba.)

A2. Genesis 3:22 Tedy rzekł Pan Bóg: Oto Adam stał się jako jeden z nas, wiedzący dobre i złe; tedy wyżeśmy go, by snąć nie ściągnął ręki swej, i nie wziął z drzewa żywota, i nie jadł, i żyłby na wieki.

OTO CZŁOWIEK STAŁ SIĘ JAKO JEDEN Z NAS, WIEDZĄCY DOBRE I ZŁE.

A3. Genesis 11:7 Przetoż zstąpmy, a pomieszajmy tam język ich, aby jeden drugiego języka nie zrozumiał.

ZSTĄPMY I POMIESZAJMY ICH JĘZYK.

A4. Isaia 6:8 Potemem słyszał głos Pana mówiącego: Kogoż poślę? a kto nam pójdzie? Tedy rzekł: Otom ja, poślij mię.

KOGO POŚLĘ I KTO PÓJDZIE ZA NAS?

(Moje osobiste przemyślenia: Przyjrzyj się uważnie Izajasza 6:8. Ten jeden werset zawiera obie formy w tym samym zdaniu: „Kogo poślę” oraz „kto pójdzie za nas”. Ten sam mówiący używa jednocześnie formy pojedynczej i mnogiej. To nie jest błąd pisarski, ani nie jest to Bóg używający słowa w liczbie mnogiej, by opisać samego siebie w pojedynkę. Ten sam wzorzec pojawia się wielokrotnie, w wielu różnych księgach Biblii, na przestrzeni wielu stuleci.)

A5. Deuteronomy 6:4 Słuchajże Izraelu: Pan, Bóg nasz, Pan jeden jest. **[H259 echad ■]**

SŁUCHAJŻE IZRAELU: PAN, BÓG NASZ, PAN JEDEN JEST.

(Moje osobiste przemyślenia: Powtórzonego Prawa 6:4 rządzi całym tym studium. Jest jeden Bóg, i tylko jeden: nie dwóch, nie trzech, nie wielu. Każdy werset w tym studium, który mógłby wskazywać na drugiego Boga, jest odczytany błędnie, a Powtórzonego Prawa 6:4 jest probierzem tego. Zwróć uwagę na hebrajskie słowo użyte w tym wersecie na "jeden." Słowo to brzmi echad. Jest to to samo słowo użyte, gdy wieczór i poranek są nazwane JEDNYM dniem, choć dzień ma dwie części, i gdy mężczyzna i jego żona są nazwani JEDNYM ciałem, choć są dwiema osobami. Biblia wybrała słowo na "jeden," które pozwala na więcej niż jedną osobę wewnątrz niego. Księga Rodzaju 1:26 następnie zapisuje, jak Bóg mówi "uczynimy.")

A6. Isaia 45:5 Jam Pan, a nie masz żadnego więcej, oprócz mnie nie masz żadnego Boga; przepasałem cię, aczkolwiek mię nie znasz:

JAM JEST PAN + I NIE MASZ ŻADNEGO WIĘCEJ + NIE MASZ BOGA OPRÓCZ MNIE.

(Moje osobiste przemyślenia: Izajasz 45:5 przedstawia drugą stronę tej prawdy, i to opracowanie nie będzie od niej uciekać. Bóg mówi wyraźnie, że nie ma Boga oprócz niego. Cokolwiek pozostałe strony odnajdą, nigdy nie może dodać drugiego Boga. To, co rzeczywiście odnajdą, jest dziwniejsze i lepsze niż drugi Bóg: jedyny Bóg czyniący się znanym ludziom.)

B. TEN, KTÓRY JEST NAZYWANY ANIOŁEM PAŃSKIM — KTÓRY JEST TAKŻE NAZYWANY BOGIEM

Hebrajskie słowo tłumaczone jako "anioł" to malak (H4397). Malak oznacza tego, kto jest posłany. Malak określa zadanie osoby posłanej, a nie naturę tej osoby. Zwróć uwagę, co Biblia czyni z tą konkretną posłaną osobą w poniższych relacjach.

B1. HAGAR NA PUSTYNI — ONA NADAJE MU IMIĘ

Genesis 16:7 I znalazł ją Anioł Pański u źródła wód na puszczy, nad źródłem, przy drodze Sur.

[H4397 malak ■] (8) I rzekł: Agaro, służebnico Sarai, skąd idziesz? i dokąd idziesz? a ona odpowiedziała: Od oblicza Sarai, pani swej, ja uciekam. (9) Rzekł jej Anioł Pański: Wróć się do pani swej, a ukorź się pod rękę jej. (10) Rzekł jej zaś Anioł Pański: Mnożąc rozmnożę nasienie twoje, iż nie będzie mogło być zliczone przez mnóstwo.

ANIOŁ PAŃSKI RZEKŁ: ROZMNOŻĘ BARDZO POTOMSTWO TWOJE.

Genesis 16:13 I nazwała imię Pana, który mówił do niej: Tyś Bóg widzący mię; rzekła bowiem: Izalim tu nie widziała tyłu widzącego mię?

I NAWAŁA IMIĘ PANA, KTÓRY MÓWIŁ DO NIEJ: TYŚ BÓG WIDZĄCY MIĘ.

(Moje osobiste przemyślenia: Dwie rzeczy w Rodzaju 16 powinny zatrzymać czytelnika. Po pierwsze, ten, którego nazwano "aniołem Pańskim", mówi: "rozmnożę nasienie twoje." Nie mówi: "Pan rozmnoży nasienie twoje." Mówi jako ten, który sam dokonuje rozmnożenia. Po drugie, sam tekst biblijny, a nie opinia Hagar, nazywa tego anioła Pańskiego "Panem, który mówił do niej." Hagar nazywa tę samą osobę "Ty, Boże." Narrator książki Rodzaju zgadza się z Hagar.)

B2. RĘKA NAD IZAAKIEM — PRZYSIĘGA NA SAMEGO SIEBIE

Genesis 22:11 Lecz zawołał nań Anioł Pański z nieba, i rzekł: Abrahamie! Abrahamie! A on rzekł: Owom ja. (12) I rzekł Anioł: Nie wyciągaj ręki twej na dziecko, i nie czyn mu nic; bom teraz doznał, iż się ty boisz Boga, i nie sfolgowałeś synowi twemu, jednemu twemu, dla mnie.

I NIE SFOLGOWAŁEŚ SYNOWI TWEMU, JEDNEMU TWEMU, DLA MNIE.

Genesis 22:15 Tedy zawołał Anioł Pański na Abrahama po wtóre z nieba mówiąc: (16) Przez siebie samego przysięgłem, mówi Pan: Ponieważes to uczynił, a nie sfolgowałeś synowi twemu, jednemu twemu; (17) Błogosławiąc, błogosławić ci będę, a rozmnażając rozmnożę nasienie twoje, jako gwiazdy niebieskie, i jako piasek, który jest na brzegu morskim; a odziedziczy nasienie twoje bramy nieprzyjaciół twoich. (18) I błogosławione będą w nasieniu twojem wszystkie narody ziemi, dla tego, żeś usłuchał głosu mego.

PRZYSIĄGŁEM NA SAMEGO SIEBIE, MÓWI PAN → W TWOIM NASIENIU BĘDĄ BŁOGOSŁAWIONE WSZYSTKIE NARODY ZIEMI.

(Moje osobiste przemyślenia: Rozważ dwa zwroty w Rodzaju 22:11-18. Pierwszy zwrot to „Nie odmówileś MI syna twego”. Abraham ofiarowywał swego syna Bogu. Mówiący w tym zwrocie stwierdza, że syn nie został odmówiony mówiącemu. Drugi zwrot to „Przysięgłem na samego siebie, mówi PAN”. W dawnych czasach człowiek przysięgał na kogoś większego od siebie. Stworzony posłaniec, który jedynie przekazuje wiadomość, nie przysięga na samego siebie. Stworzony posłaniec nie podpisuje przysięgi przymierza imieniem Boga. Hebrajczyków 6:13 podaje powód. Hebrajczyków 6:13 mówi, że Bóg przysięgł na samego siebie. Hebrajczyków 6:13 stwierdza powód: „ponieważ nie mógł przysiąc na nikogo większego”.)

B3. JAKUB ZMAGA SIĘ Z MĘŻEM — I NAZYWA TO MIEJSCE „OBLICZEM BOGA”

Genesis 32:24 A tylko sam Jakób został. (25) A oto, biedził się z nim mąż aż do wejścia zorzy; który widząc, że go nie mógł przemóc, uderzył Jakóba w staw biodry jego, i wytrąciła się z stawu biodra Jakóbowego, gdy się z nim mocował. (26) I rzekł: Puść mię, bo już wschodzi zorza. I odpowiedział: Nie puszcę cię, aż mi będziesz błogosławił.

I MOCOWAŁ SIĘ Z NIM MĄŻ → NIE PUSZCZĘ CIĘ, DOPÓKI MI NIE POBŁOGOSŁAWISZ.

Genesis 32:28 I rzekł: Nie będzie nazywane więcej imię twoje Jakób, ale Izrael; boś sobie mężnie poczynął z Bogiem, i z ludźmi, i przemogłeś. (29) I spytał Jakób mówiąc: Oznajmij mi proszę imię twoje; a on odpowiedział: Czemu się pytasz o imieniu mojem? I tamże mu błogosławił. (30) Tedy nazwał Jakób imię miejsca onego Fanuel, mówiąc: Izem widział Boga twarzą w twarz, a zachowana jest dusza moja.

JAKO KSIĄŻĘ MASZ MOC U BOGA → WIDZIAŁEM BOGA TWARZĄ W TWARZ, A DUSZA MOJA ZACHOWANA JEST.

(Moje osobiste przemyślenia: Tekst z Rodzaju 32 nazywa tę osobę mężczyzną. Ten mężczyzna zmagający się z Jakubem mówi, że Jakub ma moc U BOGA. Jakub nazywa to miejsce "obliczem Boga". Jakub mówi, że jego życie zostało oszczędzone. Jakub pyta tego mężczyznę o imię. Jakub nie otrzymuje imienia, tylko pytanie w odpowiedzi. Zapamiętaj to pytanie bez odpowiedzi dotyczące imienia. To samo pytanie pojawia się ponownie, w innej księdze Biblii, setki lat później.)

B4. KRZAK, KTÓRY SIĘ PALIŁ — ANIOŁ, KTÓRY JEST JESTEM

Exodus 3:2 I ukazał mu się Anioł Pański w płomieniu ognistym, z pośrodku krza; i widział, a oto, kierz gorzał ogniem, a on kierz nie zgorzał. (3) Tedy rzekł Mojżesz: Pójdę teraz, a oglądam to widzenie wielkie, czemu nie zgore ten kierz. (4) A widząc Pan, iż siedł patrząc, zawołał nań Bóg z pośrodku onego krza, mówiąc: Mojżeszu, Mojżeszu! A on odpowiedział: Otom ja. (5) Tedy rzekł: Nie przystępuj sam; zzuć buty twe z nóg twoich: albowiem miejsce, na którym ty stoisz, ziemia święta jest. (6) Zatem rzekł: Jam jest Bóg

ojca twego, Bóg Abrahamów, Bóg Izaaków, i Bóg Jakóbów; i zakrył Mojżesz oblicze swe, bo się bał patrzeć na Boga.

ANIOŁ PAŃSKI UKAZAŁ SIĘ W PŁOMIENIU OGNIĄ → BÓG ZAWOŁAŁ DO NIEGO SPOŚRÓD KRZAKA.

Exodus 3:14 Tedy rzekł Bóg do Mojżesza: Będę który Będę. I rzekł: Tak powiesz synom Izraelskim: Będę posłał mię do was.

BĘDĘ KTÓRY BĘDĘ → BĘDĘ POSŁAŁ MIĘ DO WAS.

(Moje osobiste myśli: Wyjścia 3:2 mówi o Aniele Pańskim. Dwa wersety później, Wyjścia 3:4 mówi o Panu i Bogu. Ten sam krzew, ten sam ogień i ten sam głos występują w obu miejscach. Biblia nigdzie nie przedstawia tego jako sprzeczności. Ten sam głos następnie podaje imię, które Izrael miał nosić na wieki: JESTEM, KTÓRY JESTEM.)

INNY WIDOK, TA SAMA SCENA — płonący krzew i Jezus na dziedzińcach świątyni

John 8:56 Abraham, ojciec wasz, z radością żądał, aby oglądał dzień mój, i oglądał i radował się. (57) Tedy rzekli Żydowie do niego: Pięćdziesiąt lat jeszcze nie masz, a Abrahamaś widział? (58) Rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Pierwej niż Abraham był, jam jest. (59) Porwali tedy kamienie, aby nań ciskali; lecz Jezus schronił się, i wyszedł z kościoła, przechodząc przez pośrodek ich, i tak uszedł.

ZANIM ABRAHAM BYŁ, JA JESTEM → WTEDY PODNIEŚLI KAMIEŃ, ABY RZUCIĆ NA NIEGO.

(Moje osobiste przemyślenia: Zestawmy te dwie sceny obok siebie i pozwólmy, by różnica przemówiła. Przy krzewie głos z ognia mówi JESTEM. Mojżesz zakrywa twarz przy krzewie. W świątyni człowiek stojący przed tłumem mówi JESTEM. Tłum chwytka kamienie. Tłum wcale nie był zdezorientowany tym, co powiedział Jezus. Tłum zrozumiał Jezusa dokładnie. Tłum osądził słowa Jezusa jako godne ukamienowania. Zauważcie też, że Jezus nie powiedział "zanim Abraham był, JA BYŁEM". Jezus powiedział JESTEM.)

B5. MANOACH I JEGO ŻONA — IMIĘ, KTÓRE JEST DZIWNE

Judges 13:3 I ukazał się Anioł Pański onej niewieście, a rzekł do niej: Otoś teraz niepłodną, aniś rodziła; ale poczniesz i porodzisz syna.

I UKAZAŁ SIĘ ANIOŁ PAŃSKI ONEJ NIEWIEŚCIE → ALE POCZNIESZ I PORODZISZ SYNA.

Judges 13:17 Tedy rzekł Manue do Anioła Pańskiego: Cóż za imię twoje? abyśmy, gdy się spełni słowo twoje, uczcili cię. **[H6383 piliy ■]** (18) Któremu odpowiedział Anioł Pański: Przeczże pytasz o imię moje, które jest dziwne?

PRZECZŻE PYTASZ O IMIĘ MOJE, KTÓRE JEST DZIWNE?

Judges 13:20 A gdy wstępował płomień z ołtarza ku niebu, tedy wstąpił Anioł Pański w płomieniu ołtarzowym, a Manue, i żona jego widząc to, upadli na twarze swe na ziemię. (21) A potem nie ukazał się więcej Anioł Pański Manuemu, ani żonie jego; i poznał Manue, że to był Anioł Pański. (22) I rzekł Manue do żony swojej: Koniecznie pomrzemy, bośmy Boga widzieli.

ANIOŁ PAŃSKI WSTĄPIŁ W PŁOMIENIU OŁTARZA → ŚMIERCIĄ POMRZEMY, BOŚMY BOGA WIDZIELI.

(Moje osobiste przemyślenia: Trzy rzeczy zwracają uwagę w Księdze Sędziów 13. Manoach prosi o imię, dokładnie tak jak Jakub w Księdze Rodzaju 32. Imię ponownie zostaje zatajone przed Manoachem, tym razem z podanym powodem. Hebrajskie słowo użyte dla tego powodu to piliy (H6383). KJV oddaje piliy jako "secret" (tajemnicze). Piliy oznacza zbyt cudowne, by można je było poznać. Piliy pochodzi z tego samego rdzenia co pele (H6382), słowo przetłumaczone jako "Cudowny" w Księdze Izajasza 9:6, gdzie zostaje nazwane dziecią, które nam się narodziło. Ten sam anioł Pański następnie wstępuje w płomieniu ołtarza. Wniosek samego Manoacha nie brzmi: "widzieliśmy anioła". Wniosek Manoacha brzmi: "widzieliśmy Boga".)

B6. DOWÓDCA POD JERYCHEM — CZCZONY, I ZDJĘCIE OBUWIA

Joshua 5:13 I stało się, gdy Jozue był u Jerycha, że podniósł oczu swych a ujrzał, a oto mąż stał przeciwko niemu, mając miecz swój dobyty w ręce swej; i przystąpiwszy do niego Jozue, rzekł mu: Z naszychżeś ty, czy z nieprzyjaciół naszych? **[H8269 sar ■]** (14) A on rzekł: Nie; alem Ja hetman wojska Pańskiego, terazem przyszedł. Tedy upadłszy Jozue obliczem swem na ziemię, pokłonił się, i rzekł mu:

Cóż Pan mój mówi do sługi swego? (15) I rzekł hetman wojska Pańskiego do Jozuego: Zzuj obuwie twoje z nóg twoich, bo miejsce, na którym stoisz, święte jest; i uczynił tak Jozue.

UPADŁ JOZUE NA OBLICZE SWOJE NA ZIEMIĘ I POKŁONIŁ SIĘ → ZZUJ OBUWIE TWOJE Z NÓG TWOICH; ALBOWIEM MIEJSCE, NA KTÓREM STOISZ, ŚWIĘTE JEST.

INNY PUNKT WIDZENIA, TA SAMA SCENA — dwaj mężowie, którym powiedziano, aby zdjęli obuwie

Exodus 3:5 Tedy rzekł: Nie przystępuj sam; zzuj buty twe z nóg twoich: albowiem miejsce, na którym ty stoisz, ziemia święta jest.

ZZUJ BUTY TWE Z NÓG TWOICH: ALBOWIEM MIEJSCE, NA KTÓREM TY STOISZ, ZIEMIA ŚWIĘTA JEST.

(Moje osobiste myśli: Zauważ ten sam rozkaz, wyrażony w niemal tych samych słowach, dany dwóm różnym mężom, oddalonym od siebie o setki lat. Przy krzaku rozkaz pochodzi od głosu, który tekst biblijny nazywa PANEM i Bogiem. Pod Jerychem rozkaz pochodzi od męża stojącego tam z mieczem w ręce. Jozue pada na twarz i oddaje temu mężowi pokłon. Mąż ten nie odrzuca tego pokłonu. Porównaj to z tym, co czyni prawdziwy stworzony anioł, gdy człowiek próbuje oddać mu pokłon. Anioł mówi: „Jestem współsługą twoim” (Objawienie 19:10) oraz „Bogu się kłaniaj” (Objawienie 22:9). Jan próbował dwukrotnie oddać pokłon aniołowi, i oba razy anioł odmówił. Nikt nie odmówił przyjęcia pokłonu Jozuego pod Jerychem.)

B7. TERAZ NOWY TESTAMENT MÓWI COŚ BARDZO JASNEGO

John 1:18 Boga nikt nigdy nie widział: on jednorodzony syn, który jest w łonie ojcowskim, ten nam opowiedział. **[G1834 exegeomai ■] [G3439 monogenes ■]**

BOGA NIKT NIGDY NIE WIDZIAŁ → JEDNORODZONY SYN OBJAWIŁ GO.

John 5:37 A Ojciec, który mię posłał, onże świadczył o mnie, któregoście wy głosu nigdy nie słyszeli, aniście osoby jego widzieli;

KTÓREGOŚCIE WY GŁOSU NIGDY NIE SŁYSZELI, ANIŚCIE OSOBY JEGO WIDZIELI.

1 Timothy 6:16 Który sam ma nieśmiertelność i mieszka w światłości nieprzystępnej, którego nie widział żaden z ludzi, ani widzieć może; któremu niech będzie cześć i moc wieczna. Amen.

MIESZKAJĄCY W ŚWIATŁOŚCI NIEDOSTĘPNEJ → KTÓREGO ŻADEN CZŁOWIEK NIE WIDZIAŁ, ANI WIDZIEĆ NIE MOŻE.

Teraz połóż obie połowy Biblii obok siebie i przeczytaj je razem.

Stary Testament mówi, wciąż na nowo, że ludzie WIDZIELI tę osobę, rozmawiali z tą osobą, jedli w obecności tej osoby, zmagali się z tą osobą i pozostali żywi.

Nowy Testament mówi wyraźnie i aż trzykrotnie, że nikt nigdy nie widział Boga Ojca i nikt nie może zobaczyć Boga Ojca.

Oba stwierdzenia są prawdziwe. Osoba, którą ludzie widzieli w Starym Testamencie, i Ojciec, którego ludzie nie mogli widzieć, nie są więc tą samą osobą. Jan wyjaśnia, kim jest ta widziana osoba. Mówi, że widzianą osobą jest jednorodzony Syn, Syn, który jest na łonie Ojca, i że ten Syn wyprowadził Boga Ojca na zewnątrz, gdzie Bóg Ojciec może być widziany.

[WERSETY POŁĄCZONE RAZEM — ŻADEN POJEDYNCZY WERSET NIE MÓWI TEGO SAMODZIELNIE]

(Moje osobiste przemyślenia: Trzeba tutaj zachować ostrożność i uczciwość, ponieważ jest to dokładnie to miejsce, w którym człowiek może zacząć dodawać coś do Biblii. To, co jest BEZPOŚREDNIO stwierdzone: sam tekst Starego Testamentu nazywa tę posłaną osobę PANEM i Bogiem, a ludzie, którzy spotkali tę posłaną osobę, mówią to samo. Ta

część nie jest wnioskiem. Ta część jest tym, co mówią zdania. To, do czego się DOCHODZI PRZEZ ZESTAWIENIE WERSETÓW: że ta konkretna widzialna osoba jest konkretnie Synem. Żaden pojedynczy werset nie mówi „anioł PANA w Rodzaju 16 to Jezus”. Ten wniosek osiąga się, zestawiając Jana 1:18, Jana 5:37 i 1 Tymoteusza 6:16 obok relacji Starego Testamentu i pytając, kto był widziany. Dlatego właśnie jest tam ten znacznik i dlatego pozostaje on na miejscu.)

B8. A POSŁANIEC, KTÓRY JEST PANEM, POJAWIA SIĘ PONOWNIE NA SAMYM KOŃCU STAREGO TESTAMENTU

Malachi 3:1 Oto ja posyłam Anioła mego, który zgotuje drogę przed obliczem moim; a zarazem przyjdzie do kościoła swego Panujący, którego wy szukacie, i Anioł przymierza, którego wy żądacie; oto, przyjdzie, mówi Pan zastępów. **[H4397 malak ■]**

OTO JA POSYŁAM ANIOŁA MEGO + KTÓRY ZGOTUJE DROGĘ PRZED OBLICZEM MOIM → A ZARAZEM PRZYJDZIE DO KOŚCIOŁA SWEGO PAN, ANIOŁ PRZYMIERZA.

INNY PUNKT WIDZENIA, TA SAMA SCENA — obiecany posłaniec i posłaniec zidentyfikowany

Mark 1:2 Jako napisano w prorokach: Oto Ja posyłam Anioła mego przed obliczem twojem, który zgotuje drogę twoją przed tobą. (3) Głos wołającego na puszczy: Gotujcie drogę Pańską, proste czyńcie ścieżki jego. (4) Jan chrzczył na puszczy, i kazał chrzest pokuty na odpuszczenie grzechów.

OTO JA POSYŁAM ANIOŁA MEGO PRZED OBLICZEM TWOIM → PRZYGOTUJCIE DROGĘ PAŃSKĄ.

(Moje osobiste przemyślenia: Malachiasz 3:1 wymienia dwie posłane osoby w jednym wersecie. Jedna posłana osoba idzie naprzód, aby oczyścić drogę. Druga posłana osoba jest nazwana "Panem" i "posłańcem przymierza". Ta druga posłana osoba jest tym, który przychodzi do własnej świątyni Pana. Marek otwiera Ewangelię Marka, cytując właśnie tę linię z Malachiasza 3:1. Marek nazywa oczyszczającego drogę Janem, na pustyni. To pozostawia drugą posłaną osobę nienazwaną przez Marka w tym miejscu. Stary Testament zamyka się w oczekiwaniu na posłańca, który jest Panem. Nowy Testament otwiera się wraz z tym samym posłańcem, który przychodzi.)

C. DREWNO POŁOŻONE NA JEDYNYM SYNU — ABRAHAM I IZAAK NA GÓRZE

C1. Genesis 22:2 I rzekł Bóg: Weźmij teraz syna twego, jedynego twego, którego miłujesz, Izaaka, a idź do ziemi Moryja, i tam go ofiaruj na ofiarę paloną, na jednej górze, o którejć powiem.

[H3173 yachiyd ■]

WEŹMIJ TERAZ SYNA TWEGO, JEDYNEGO TWEGO, IZAAKA, KTÓREGO MIŁUJESZ → I OFIARUJ GO TAM NA CAŁOPALENIE.

C2. Genesis 22:6 Wziął tedy Abraham drwa na ofiarę paloną, i włożył je na Izaaka, syna swego, a sam wziął w rękę swoją ogień i miecz, i szli obaj pospołu. **[H6086 ets ■]**

WZIĄŁ TEDY ABRAHAM DRWA NA OFIARĘ PALONĄ, I WŁOŻYŁ JE NA IZAAKA → I SZLI OBAJ POSPOŁU.

(Moje osobiste myśli: W Rodzaju 22:6 ojciec nie niesie drewna. Izaak niesie drewno na wzgórze. Abraham położy Izaaka na tym drewnie. Hebrajskie słowo oznaczające to drewno to ets (H6086). Jest to zwykłe słowo oznaczające żywe drzewo, a także ścięte drewno. To samo słowo nazywa drzewo życia oraz drzewo pośrodku ogrodu.)

C3. Genesis 22:7 I rzekł Izaak do Abrahama, ojca swego, mówiąc: Ojcie mój! A on odpowiedział: Owom ja, synu mój. I rzekł Izaak: Oto ogień i drwa, a gdzież baranek na ofiarę paloną? (8) Odpowiedział Abraham: Bóg sobie obmyśli baranka na ofiarę paloną, synu mój; i szli obaj pospołu.

GDZIE JEST BARANEK NA CAŁOPALENIE? → BÓG SAM UPATRYZ SOBIE BARANKA.

C4. Genesis 22:13 A podniósłszy Abraham oczy swe, ujrzał, a oto baran za nim uwiązał w cierniu za rogi swoje; a siedłszy Abraham, wziął barana i ofiarował go na ofiarę paloną, miasto syna swego.

BARAN ZAPŁĄTANY ROGAMI W GĄSZCZU → ZŁOŻYŁ GO NA CAŁOPALENIE ZAMIAST SWEGO SYNA.

Genesis 22:14 I nazwał Abraham imię miejsca onego: Pan obmyśli; stądże po dziś dzień mówią: Na górze Pańskiej będzie obmyślono.

NA GÓRZE PAŃSKIEJ BĘDZIE OBMYSŁONO.

(Moje osobiste przemyślenia: Rozważ ponownie pytanie syna w Księdze Rodzaju 22:7: gdzie jest baranek? Abraham odpowiada na to pytanie. Odpowiedź Abrahama sięga dalej, niż on sam wiedział. Abraham mówi: "Bóg upatrzy sobie baranka na całopalenie." Ta fraza może nieść dwa znaczenia. Jedno znaczenie jest takie, że Bóg zdobędzie baranka na własny użytek. Drugie znaczenie jest takie, że Bóg dostarczy samego siebie jako baranka. To, co Bóg faktycznie dostarczył

tego dnia, było BARANEM (dorosłym), a nie jagnięciem. Baran to dorosły samiec owcy. Ten baran zginął w miejsce syna, zaplątany za rogi. Pytanie Izaaka zostaje odpowiedziane na górze w jednym sensie. Pytanie Izaaka pozostaje też otwarte w innym sensie. Jagnię wciąż jest należne. Abraham nazywa to miejsce obietnicą w czasie przyszłym: "Na górze Pańskiej będzie to widziane.")

INNY WIDOK, TA SAMA SCENA — syn, który niósł drwa, i Syn, który niósł krzyż

Genesis 22:6 Wziął tedy Abraham drwa na ofiarę paloną, i włożył je na Izaaka, syna swego, a sam wziął w rękę swoją ogień i miecz, i szli obaj pospołu.

ABRAHAM WŁOŻYŁ DREWNO NA IZAAKA, SYNA SWEGO → I SZLI OBAJ RAZEM.

John 19:17 A on niosąc krzyż swój, wyszedł na ono miejsce, które zwano trupich głów, a po żydowsku zowią je Golgota;

A ON NIOSĄC KRZYŻ SWÓJ, WYSZEDŁ NA ONO MIEJSCE, KTÓRE ZWANO TRUPICH GŁÓW.

John 19:18 Gdzie go ukrzyżowali, a z nim drugich dwóch z obu stron, a w pośrodku Jezusa.

TAM GO UKRZYŻOWALI + JEZUSA POŚRODKU.

(Moje osobiste przemyślenia: Ojciec, jedyny syn, którego ojciec kocha, wzgórze, drewno położone na własnych barkach syna, i syn wchodzący pod tym drewnem. Ta scena wydarzyła się dwukrotnie w Biblii. Pierwszy raz, w Księdze Rodzaju 22, Bóg zatrzymał nóż. Bóg umieścił zastępczego barana na miejscu syna. Drugi raz, na krzyżu, nikt nie zatrzymał śmierci. Tym razem Syn był zastępstwem. Zauważ jeszcze jedną różnicę między tymi dwiema scenami. Izaak zapytał: „gdzie jest jagnię?” Tego dnia nie było odpowiedzi na pytanie Izaaka. Odpowiedź przyszła później, przy rzece Jordan, od Jana. Jan wskazał na człowieka idącego w jego stronę.)

C5. John 1:29 A nazajutrz ujrzał Jan Jezusa idącego do siebie, i rzekł: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.

I RZEKŁ: OTO BARANEK BOŻY, KTÓRY GŁADZI GRZECH ŚWIATA.

C6. Genesis 22:2 I rzekł Bóg: Weźmij teraz syna twego, jedynego twego, którego miłujesz, Izaaka, a idź do ziemi Moryja, i tam go ofiaruj na ofiarę paloną, na jednej górze, o którejć powiem.

John 3:16 Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny. **[G3439 monogenes ■]**

TWEGO JEDYNEGO SYNA, KTÓREGO MIŁUJESZ → DAŁ SWEGO JEDNORODZONEGO SYNA.

C7. Hebrews 11:17 Wiarą ofiarował Abraham Izaaka, będąc kuszony, a ofiarował jednorodzonego ten, który był wziął obietnicę. (18) Do którego rzeczono: W Izaaku tobie będzie nazwane nasienie; (19) Uważając to, iż Bóg może i od umarłych wzbudzić; skąd go też w podobieństwie zmartwychwstania przyjął.

OFIAROWAŁ SYNA SWEGO JEDNORODZONEGO → UZNAJĄC, ŻE BÓG MOCEN JEST WZBUDZIĆ GO NAWET Z MARTWYCH.

(Moje osobiste przemyślenia: Autor Listu do Hebrajczyków używa tego samego greckiego słowa w odniesieniu do Izaaka, którego Jan używa w odniesieniu do Jezusa. Tym słowem jest "jednorodzony," monogenes (G3439). Autor Listu do Hebrajczyków mówi nam, o czym myślał Abraham w drodze na górę. Abraham myślał, że Bóg może wskrzesić chłopca z martwych. Abraham powiedział młodzieńcom u podnóża wzgórza: "Ja i chłopiec pójdziemy tam, i oddawszy pokłon, wrócimy do was." Abraham spodziewał się zejść z góry razem z Izaakiem. Abraham otrzymał Izaaka z powrotem, jak mówi autor Listu do Hebrajczyków, "w podobieństwie." Podobieństwo oznacza tutaj obraz lub symbol. Trzy dni po wydaniu polecenia syn, który był jak martwy, powrócił żywy.)

UWAGA O MIEJSCU — uwaga pomocnicza, a nie twierdzenie, które wprost wynika z wersetów

2 Chronicles 3:1 Począł tedy Salomon budować dom Pański w Jeruzalemie na górze Moryja, która była ukazana Dawidowi, ojcu jego, na miejscu, które zgotował Dawid na bojewisku Ornana Jebuzejczyka.

POCZAŁ TEDY SALOMON BUDOWAĆ DOM PAŃSKI W JERUZALEMIE NA GÓRZE MORYJA.

[WERSETY POŁĄCZONE RAZEM — ŻADEN POJEDYNCZY WERSET NIE MÓWI TEGO SAMODZIELNIE]

(Moje osobiste przemyślenia: Rodzaju 22:2 nazywa miejsce, do którego Bóg posłał Abrahama, ziemią Moria. 2 Kronik 3:1 nazywa miejsce, gdzie Salomon zbudował świątynię, górą Moria, w Jerozolimie. Góra niemal-łożonej ofiary z Izaaka i góra każdej późniejszej ofiary świątynnej noszą więc tę samą nazwę. Jerozolima jest też tym samym miastem, gdzie żołnierze ukrzyżowali Jezusa poza murami miasta. Stwierdzaj tylko to, co stwierdzają wersety. Wersety nie mówią, że Golgota była tą samą skałą co Moria. Wersety mówią, że jest to ta sama nazwa, to samo pasmo wzgórz i to samo miasto. Własne słowa Abrahama brzmiały: "na górze Pańskiej będzie to widziane." Abraham wypowiedział te słowa w czasie przyszłym.)

D. CIERPIĄCY SŁUGA — ROZDZIAŁ, KTÓRY OPISUJE KRZYŻ, ZANIM ISTNIAŁY KRZYŻE

D1. Isaiah 52:13 Oto się szczęśliwie powiedzie słudze memu. Wywyższony i podniesiony i bardzo uwielbiony będzie. (14) Jako wiele ich zdumieją się nad nim, że przemierza jest nad innych ludzi osoba jego, a kształt jego nad synów ludzkich: (15) Tak zasię pokropi wiele narodów, i królowie przed nim zatulą usta swe, przeto, że czego im nie powiadano, to oglądają, a to, o czym nie słyszeli, wyrozumieją.

OBLICZE JEGO BYŁO ZESZPECONE BARDZIEJ NIŻ U KAŻDEGO CZŁOWIEKA → TAK POKROPI WIELE NARODÓW.

D2. Isaiah 53:1 Któż uwierzył kazaniu naszemu, a ramię Pańskie komu objawione jest? (2) Bo wyrósł jako latorostka przed nim, a jako korzeń z ziemi suchej, nie mając kształtu ani piękności; i widzieliśmy go; ale nic nie było widzieć, czemubyśmy go żądać mieli.

KTÓŻ UWIERZYŁ KAZANIU NASZEMU? → CZEMUBYŚMY GO ŻAĆ MIELI.

D3. Isaiah 53:3 Najwzgardzeńszy był, i najpodlejszy z ludzi, mąż boleści, a świadomy niemocy, i jako zakrywający twarz swoją; najwzgardzeńszy mówię, skądemy go za nic nie mieli.

CZŁOWIEK BOLEŚCI, OBEZNANY Z CIERPIENIEM → BYŁ WZGARDZONY, A MYŚMY GO NIE WĄŻYLI.

D4. Isaiah 53:4 Zaiste on niemocy nasze wziął na się, a boleści nasze własne nosił; a myśmy mniemali, że jest zraniony, ubity od Boga i utrapiony. (5) Lecz on zraniony jest dla występków naszych, starty jest dla nieprawości naszych; każń pokoju naszego jest na nim, a sinością jego jesteśmy uzdrowieni.

ON BYŁ ZRANIONY ZA NASZE PRZESTĘPSTWA + STARTY ZA NASZE NIEPRAWOŚCI → JEGO SINIAKAMI JESTEŚMY UZDROWIENI.

D5. Isaiah 53:6 Wszyscyśmy jako owce zbłądzili, każdy na drogę swą obróciliśmy się, a Pan włożył nań nieprawość wszystkich nas.

WSZYSCYŚMY JAKO OWCE ZBŁĄDZILI → A PAN WŁOŻYŁ NAŃ NIEPRAWOŚĆ WSZYSTKICH NAS.

D6. Isaiah 53:7 Uciśniony jest i utrapiony, a nie otworzył ust swoich; jako baranek na zabicie wiedziony był, i jako owca przed tymi, którzy ją strzygą, oniemiał, i nie otworzył ust swoich.

JEST PROWADZONY JAK BARANEK NA RZEŻ → NIE OTWIERA UST SWOICH.

D7. Isaiah 53:8 Z więzienia i z sądu wyjęty jest; przetoż rodzaj jego któż wypowie? Albowiem wycięty jest z ziemi żyjących, a zraniony dla przestępstwa ludu mojego;

ALBOWIEM WYCIĘTY JEST Z ZIEMI ŻYJĄCYCH → A ZRANIONY DLA PRZESTĘPSTWA LUDU MOJEGO.

D8. Isaiah 53:9 Który to lud podał niezbożnym grób jego, a bogatemu śmierć jego, choć jednak nieprawości nie uczynił, ani zdrada znaleziona jest w ustach jego.

KTÓRY TO LUD PODAŁ NIEZBOŻNYM GRÓB JEGO + A BOGATEMU ŚMIERĆ JEGO → CHOĆ JEDNAK NIEPRAWOŚCI NIE UCZYNIŁ.

D9. Isaiah 53:10 Takci się Panu upodobało zetrzeć go, i niemocą utraścić, aby położywszy ofiarą za grzech duszę swą, ujrzał nasienie swoje, przedłużył dni swoich; a to, co się podoba Panu, przez rękę jego aby się szczęśliwie wykonało.

GDY ZŁOŻYSZ DUSZĘ JEGO W OFIERZE ZA GRZECH → UJRZY NASIENIE SVOJE, PRZEDŁUŻY DNI SVOJE.

D10. Isaiah 53:11 Z pracy duszy swej ujrzy owoc, którym nasycen będzie. Znajomością swoją wielu usprawiedliwi sprawiedliwy sługa mój; bo nieprawości ich on sam poniesie. (12) Przetoż mu dam dział dla wielu, aby się dzielił korzyścią z mocarzami, ponieważ wylał na śmierć duszę swoją, a z przestępcami policzon będąc, on sam grzech wielu odniósł, i za przestępców się modlił.

PONIEWAŻ WYLAŁ NA ŚMIERĆ DUSZĘ SWOJĄ + A Z PRZESTĘPCAMI POLICZON BĘDĄC → ON SAM GRZECH WIELU ODNIÓSŁ, I ZA PRZESTĘPCÓW SIĘ MODLIŁ.

(Moje osobiste myśli: Przeczytaj Izajasza 53:9, a potem jeszcze raz Izajasza 53:10, po kolei. Pierwszy mówi, że słudze przydzielono grób z niebożnymi, choć był u bogatego w śmierci swojej. Drugi mówi, że gdy duszę swą wyda na ofiarę za grzech, ujrzy potomstwo swoje i przedłuży dni swoje. Te dwa stwierdzenia nie mogą być prawdziwe jednocześnie w odniesieniu do człowieka, który pozostaje w śmierci. Zmartwychwstanie zostało zapisane w tym rozdziale Izajasza siedemset lat przed tym, jak się dokonało.)

INNY WIDOK, TA SAMA SCENA — strona proroka, i człowiek w rydwanie czytający ją na głos

Acts 8:32 A miejsce onego Pisma, które czytał, to było: Jako owca ku zabiciu wiedziony jest, a jako baranek niemy przed tym, który go strzyże, tak nie otworzył ust swoich; (33) W uniżeniu jego sąd jego zniesiony jest, a rodzaj jego któż wypowie? albowiem zniesiony był z ziemi żywot jego. (34) A odpowiadając rzezaniec Filipowi, rzekł: Proszę cię, o kim to prorok mówi? Sam o sobie, czyli o kim innym? (35) Tedy otworzywszy Filip usta swe, a począwszy od tego Pisma, opowiadał mu Jezusa.

O KIM PROROK TO MÓWI? → FILIP ZACZĄŁ OD TEGO SAMEGO PISMA I ZWIASTOWAŁ MU JEZUSA.

(Moje osobiste przemyślenia: To jest szczere pytanie, zadane na głos przez człowieka, który nigdy wcześniej nie usłyszał odpowiedzi. Pytanie brzmi: o kim mówi prorok? Odpowiedź nie jest prywatną opinią Filipa. Filip zaczął dokładnie od tego werseu w Izajaszu 53. Filip głosił Jezusa na podstawie tego werseu. Odczytanie Izajasza 53 przez samych apostołów zostało dla nas zapisane. Nikt nie musi się domyslać, jak apostołowie odczytywali Izajasza 53.)

E. EMMANUEL — BÓG Z NAMI, DZIECIĘ NARODZONE I SYN DANY

E1. Isaiah 7:14 Przetoż wam sam Pan znak da. Oto panna pocznie i porodzi syna, a nazwie imię jego Immanuel. **[H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]**

PRZETOŻ WAM SAM PAN ZNAK DA → OTO PANNA POCZNIE I PORODZI SYNA, A NAZWIE IMIĘ JEGO IMMANUEL.

E2. Isaiah 9:6 Albowiem dziecię narodziło się nam, a syn dany jest nam; i będzie panowanie na ramieniu jego, a nazwią imię jego: Dziwny, Radny, Bóg mocny, Ojciec wieczności, Książę pokoju; **[H6382 pele ■]** (7) A ku rozmnożeniu tego państwa i pokoju, któremu końca nie będzie, usiądzie na stolicy Dawidowej, i na królestwie jego, aż je postanowi i utwierdzi w sądzie i w sprawiedliwości, odtąd aż na wieki. Uczyni to zawisna miłość Pana zastępów.

DZIECIĘ SIĘ NARODZIŁO + SYN JEST DANY → IMIĘ JEGO NAZWANE BĘDZIE BÓG MOCNY, OJCIEC WIECZNOŚCI → ROZMNOŻENIU PAŃSTWA JEGO I POKOJU NIE BĘDZIE KOŃCA.

(Moje osobiste myśli: Zwróć uwagę na porządek dwóch czasowników w Izajaszu 9:6. Te dwa czasowniki nie są tym samym czasownikiem. Te dwa czasowniki nie występują w takim porządku przez przypadek. Dziecię się NARODZI. Syn zostanie DANY. Narodzenie opisuje, jak dziecię przyszło na świat. Danie opisuje, co stało się z Synem, który już istniał. Rozważ teraz imiona dane temu dziecięciu. Izajasz 9:6 nie mówi, że dziecię będzie podobne do Boga mocnego. Izajasz 9:6 mówi: "a nazwą imię jego Bóg mocny". Pierwsze imię z listy, Dziwny (Cudowny), to pele (H6382). Pele ma ten sam korzeń, co odpowiedź, którą otrzymał Manoach w Księdze Sędziów 13, gdy poprosił o imię i nie mógł go otrzymać. W Izajaszu 9:6 imię jest dane.)

E3. Isaiah 9:2 Bo lud on, który chodzi w ciemności, ujrzy światłość wielką, a tym, którzy mieszkają w ziemi cienia śmierci, światłość świecić będzie.

BO LUD ON, KTÓRY CHODZI W CIEMNOŚCI, UJRZY ŚWIATŁOŚĆ WIELKĄ.

E4. Micah 5:2 Ale ty, Betlehemie Efrata! acześ najmniejszy między tysiącami Judzkimi, z ciebie mi jednak wyjdzie ten, który będzie panującym w Izraelu, a wyjścia jego są z dawna, ode dni wiecznych.

Z CIEBIE MI WYJDZIE TEN, KTÓRY MA BYĆ PANUJĄCYM W IZRAELU → A WYJŚCIA JEGO SĄ OD DAWNA, ODE DNI WIECZNYCH.

(Moje osobiste przemyślenia: Jedno zdanie w Micheasza 5:2 obejmuje obie strony całego tego studium. Ten władca WYJDZIE z małego miasteczka. Wyjście z małego miasteczka jest początkiem, w miejscu, do którego człowiek może dojść pieszo. JEGO WYJŚCIA są od dawna, od dni wieczności. Wyjścia od wieczności to żaden początek. Micheasz stwierdza obie prawdy w tym samym zdaniu. Micheasz nie łągodzi żadnej z tych prawd.)

F. NASIENIE NIEWIASTY I DZIEWICA — PIERWSZA OBIETNICA I JEJ WYPEŁNIENIE

F1. Genesis 3:15 Nieprzyjaźń też położę między tobą i niewiastą, i między nasieniem twoim, i między nasieniem jej; to potrzebie głowę, a ty mu potrzysz piętę.

MIĘDZY TWOIM NASIENIEM A JEJ NASIENIEM → ONO ZETRZE CI GŁOWĘ, A TY ZETRZESZ MU PIĘTĘ.

(Moje osobiste myśli: Bóg wypowiedział słowa z Księgi Rodzaju 3:15 do węża w ogrodzie, w chwili gdy grzech wszedł na świat. Księga Rodzaju 3:15 jest pierwszą obietnicą wybawcy w całej Biblii. Zwróć uwagę, czyje potomstwo jest nazwane w tym wersecie. Przez resztę Pisma linia rodowa jest śledzona przez mężczyzn. Przykładami są potomstwo Abrahama i potomstwo Dawida. Tutaj, jeden raz, na samym początku, wymienione potomstwo to potomstwo KOBIECY. Zwróć też uwagę na dwie rany w tym wersecie, które nie są tej samej wielkości. Pięta potomstwa kobiety zostaje zraniona. Głowa węża zostaje starta.)

F2. Galatians 4:4 Lecz gdy przyszło wypełnienie czasu, posłał Bóg onego Syna swego, który się urodził z niewiasty, który się stał pod zakonem (5) Aby tych, którzy pod zakonem byli, wykupił, żebyśmy prawa przysposobienia za synów dostąpili.

BÓG POSŁAŁ SYNA SWEGO, ZRODZONEGO Z NIEWIASTY → ABY ODKUPIŁ TYCH, KTÓRZY BYLI POD ZAKONEM.

(Moje osobiste przemyślenia: List do Galacjan 4:4 mówi, że Bóg POSŁAŁ Syna Bożego. List do Galacjan 4:4 mówi następnie, że Syn ZOSTAŁ ZRODZONY Z NIEWIASTY. Posłanie jest wymienione w zdaniu jako pierwsze. Narodziny są wymienione w zdaniu jako drugie. Ta kolejność ma znaczenie. Osoba nie jest posłana z jakiegoś miejsca, jeśli ta osoba wcześniej w tym miejscu nie istniała.)

INNY WIDOK, TA SAMA SCENA — obiecany znak i dany znak

Isaiah 7:14 Przetoż wam sam Pan znak da. Oto panna pocznie i porodzi syna, a nazwie imię jego Immanuel.

OTO PANNA POCZNIE I PORODZI SYNA, A NAZWIE IMIĘ JEGO IMMANUEL.

Matthew 1:18 A narodzenie Jezusa Chrystusa takie było: Albowiem gdy Maryja, matka jego, poślubiona była Józefowi, pierwszej niżeli się zeszli, znaleziona jest brzemienną z Ducha Świętego. (19) Ale Józef, mąż jej, będąc sprawiedliwym i nie chcąc jej osławić, chciał ją potajemnie opuścić. (20) A gdy on o tem zamyślał, oto mu się Anioł Pański we śnie ukazał, mówiąc: Józefie, synu Dawidów! nie bój się przyjąć Maryi, żony twojej; albowiem, co się w niej poczęło, z Ducha Świętego jest. (21) A urodzi syna, i nazwiesz imię jego Jezus; albowiem on zbawi lud swój od grzechów ich. (22) A to się wszystko stało, aby się wypełniło, co powiedziano od Pana przez proroka, mówiącego: (23) Oto panna będzie brzemienna i porodzi syna, a nazwiał imię jego Emanuel, co się wykłada: Bóg z nami.

NAZWIESZ IMIĘ JEGO JEZUS: ALBOWIEM ON ZACHOWA LUD SWÓJ OD GRZECHÓW ICH → NAZWĄ IMIĘ JEGO EMANUEL, CO SIĘ WYKŁADA: BÓG Z NAMI.

(Moje osobiste przemyślenia: Różnica między tymi dwoma relacjami jest samą nauką. Izajasza 7:14 mówi, że ONA nazwie dziecko imieniem Immanuel. Mateusza 1:23 mówi, że ONI nadadzą dziecku imię Emmanuel. W relacji Izajasza jedna matka nadaje imię swemu dziecku. W relacji Mateusza wszyscy nadają imię Jezusowi. Mateusz robi też coś, czego żaden czytelnik nie musi się domyślać. Mateusz zatrzymuje się i tłumaczy imię dla czytelnika, wewnątrz samego tekstu Ewangelii Mateusza. Żaden czytelnik w żadnym wieku nie może przeoczyć, co oznacza imię Emmanuel. Emmanuel oznacza Bóg z nami. Mateusz nie mówi też, że narodzenie Jezusa jedynie przypominało mu proroctwo Izajasza. Mateusz mówi, że wszystko to się STAŁO, aby proroctwo Izajasza mogło się WYPEŁNIĆ.)

F3. Luke 1:31 A oto poczniesz w żywocie i porodzisz syna, i nazwiesz imię jego Jezus. (32) Ten będzie wielki, a Synem Najwyższego będzie nazwany, i da mu Pan Bóg stolicę Dawida, ojca jego; (33) I będzie królował nad domem Jakóbowym na wieki, a królestwu jego nie będzie końca. (34) Zatem Maryja rzekła do Anioła: Jakoż to będzie, gdyż ja męża nie znam? (35) A odpowiadając Anioł, rzekł jej: Duch Święty zstąpi na cię, a moc Najwyższego zacięni cię; przetoż i to, co się z ciebie święte narodzi, nazwane będzie Synem Bożym.

JAKOŻ SIĘ TO STANIE, GDYŻ MĘŻA NIE ZNAM? → TO, CO SIĘ Z CIEBIE ŚWIĘTEGO NARODZI, NAZWANE BĘDZIE SYNEM BOŻYM.

(Moje osobiste przemyślenia: Pytanie Marii w Ewangelii Łukasza 1:34 jest pytaniem rozsądnym, i ludzie wciąż je zadają. Odpowiedź, którą otrzymała, nie jest argumentem. Jest to zapowiedź tego, co Bóg zamierza uczynić. Zwróć uwagę na tron wymieniony w Ewangelii Łukasza 1:32: „tron Dawida, ojca jego”. To ten sam tron, na którym, jak powiedziano w Księdze Izajasza 9:7, miało zasiąść to dziecko, i ten sam dom królewski, o którym napisano w Psalmie 110.)

G. SŁOWO, KTÓRE STAŁO SIĘ CIAŁEM — I JAK CZŁOWIEK RZECZYWIŚCIE GO ZNAJDUJE

G1. John 1:1 Na początku było Słowo, a ono Słowo było u Boga, a Bogiem było ono Słowo.

[G3056 logos ■] (2) To było na początku u Boga. (3) Wszystkie rzeczy przez nie się stały, a bez niego nic się nie stało, co się stało. (4) W niem był żywot, a żywot był oną światłością ludzką.

NA POCZĄTKU BYŁO SŁOWO + SŁOWO BYŁO U BOGA + SŁOWO BYŁO BOGIEM → WSZYSTKIE RZECZY PRZEZ NIE SIĘ STAŁY.

(Moje osobiste przemyślenia: Jan 1:1 podaje trzy stwierdzenia w jednym wersie. Każde z tych trzech stwierdzeń jest potrzebne. Pierwsze stwierdzenie brzmi: „Słowo było na początku”. Słowo, tytuł Syna Bożego zanim przyjął ludzkie ciało, nie miało punktu początkowego. Drugie stwierdzenie brzmi: „Słowo było u Boga”. Słowo nie jest po prostu innym imieniem Boga Ojca, ponieważ osoba nie może być ze sobą samą. Trzecie stwierdzenie brzmi: „Słowo było Bogiem”. Słowo nie jest istotą niższą, stojącą obok Boga. Usunięcie któregośkolwiek z tych trzech stwierdzeń tworzy zdanie inne od tego, które napisał Jan.)

G2. John 1:14 A to Słowo ciałem się stało, i mieszkało między nami, i widzieliśmy chwałę jego, chwałę jako jednorodzonego od Ojca, pełne łaski i prawdy. **[G4637 skenoo ■]**

SŁOWO CIAŁEM SIĘ STAŁO + MIESZKAŁO MIĘDZY NAMI → I WIDZIELIŚMY CHWAŁĘ JEGO, CHWAŁĘ JAKO JEDNORODZONEGO OD OJCA.

INNY WIDOK, TA SAMA SCENA — namiot na pustyni i namiot ciała

Exodus 25:8 I uczynią mi świątnię, abym mieszkał w pośrodku ich.

I UCZYNIA MI ŚWIĄTNIĘ → ABYM MIESZKAŁ W POŚRODKU ICH.

John 1:14 A to Słowo ciałem się stało, i mieszkało między nami, i widzieliśmy chwałę jego, chwałę jako jednorodzonego od Ojca, pełne łaski i prawdy.

A SŁOWO STAŁO SIĘ CIAŁEM I ZAMIESZKAŁO MIĘDZY NAMI.

(Moje osobiste przemyślenia: Greckie słowo, którego Jan używa na określenie „zamieszkał” w Ewangelii Jana 1:14, to skenoo (G4637). Skenoo oznacza rozbić namiot i mieszkać w tym namiocie. W czasach starożytnych Bóg powiedział ludowi Izraela, aby zbudował namiot, w którym Bóg mógłby zamieszkać pośród nich, i zbudowali go ze skór, drewna i złota (Wyjścia 25:8). W Ewangelii Jana 1:14 powraca ten sam obraz, ale namiotem jest ludzkie ciało. Namiot na pustyni był wczesnym obrazem prawdy, którą opisuje Jan, wskazującym naprzód na ciało Jezusa Chrystusa. Nowy Testament określa ten namiot jako cień, obraz wskazujący na Jezusa Chrystusa, dopiero po tym, jak objawia to, na co ów cień wskazywał. Jan stwierdza to jasno w Ewangelii Jana 1:14.)

G3. Colossians 1:15 Który jest obrazem Boga niewidzialnego i pierworodny wszystkich rzeczy stworzonych. (16) Albowiem przezeń stworzone są wszystkie rzeczy, które są na niebie i na ziemi, widzialne i niewidzialne, bądź trony, bądź państwa, bądź księstwa, bądź zwierzchności, wszystko przezeń i dla niego stworzone jest. (17) A on jest przed wszystkimi i wszystko w nim stoi.

PRZEŹN WSZYSTKO STWORZONE JEST + ON JEST PRZED WSZYSTKIMI RZECZAMI → A WSZYSTKO W NIM STOI.

G4. Colossians 2:9 Gdyż w nim mieszka wszystka zupełność bóstwa cielesnie. (10) I jesteście w nim dopełnieni, który jest głową wszelkiego księstwa i zwierzchności

GDYŻ W NIM MIESZKA WSZYSTKA ZUPEŁNOŚĆ BÓSTWA CIELESNIE → I JESTEŚCIE W NIM DOPEŁNIENI.

G5. JAK GO ZNALEŹĆ — POWIEDZIAŁ NAM, GDZIE SZUKAĆ

John 5:39 Badajcież się Pism; boć się wam zda, że w nich żywot wieczny macie, a one są, które świadectwo wydawają o mnie. (40) A wždy do mnie przyjsć nie chcecie, abyście żywot mieli.

BADAJCIEŻ SIĘ PISM → KTÓRE ŚWIADECTWO WYDAWAJĄ O MNIE.

(Moje osobiste myśli: Jezus powiedział to w Ewangelii Jana 5:39-40 do ludzi, którzy znali Pisma lepiej niż prawie ktokolwiek żyjący w tamtym czasie. Mogli je recytować z pamięci. Jezus powiedział im, że cała treść Pisma, którą zapamiętali, wskazuje na Niego, a mimo to nie chcieli przyjsć do Niego, aby otrzymać życie. Znajomość słów Pisma nie jest tym samym, co znajomość osoby, o której te słowa mówią. Nie ma innego miejsca, gdzie można szukać życia. Jezus nie powiedział: badajcie swoje uczucia. Powiedział: badajcie Pisma.)

G6. Luke 24:25 Tedy on rzekł do nich: O głupi, a leniwego serca ku wierzeniu temu wszystkiemu, co powiedzieli prorocy! (26) Aż nie musiał Chrystus tego cierpieć i wnijsć do chwały swojej? (27) A

począwszy od Mojżesza i od wszystkich proroków, wykladał im wszystkie one Pisma, które o nim napisane były.

POCZĄWSZY OD MOJŻESZA I OD WSZYSTKICH PROROKÓW → WYKŁADAŁ IM WE WSZYSTKICH PISMACH, CO O NIM BYŁO NAPISANE.

G7. Luke 24:32 I mówili między sobą: Izali serce nasze nie pałało w nas, gdy z nami w drodze mówił, i gdy nam Pisma otwierał?

IZALI SERCE NASZE NIE PAŁAŁO W NAS, GDY NAM OTWIERAŁ PISMA?

G8. Luke 24:44 I rzekł do nich: Teć są słowa, którem mówił do was, będąc jeszcze z wami, iż się musi wypełnić wszystko, co napisano w zakonie Mojżeszowym i w prorokach, i w psalmach o mnie. (45) Tedy im otworzył zmysł, żeby rozumieli Pisma.

WSZYSTKO SIĘ MUSI WYPEŁNIĆ, CO NAPISANO W ZAKONIE MOJŻESZOWYM I W PROROKACH, I W PSALMACH O MNIE → TEDY OTWORZYŁ ZMYŚŁ ICH.

(Moje osobiste przemyślenia: Łukasza 24:44-45 daje odpowiedź na pytanie, które stawia całe to studium. Ta odpowiedź pochodzi z ust Jezusa, po tym jak Jezus powstał z grobu. Jezus wymienił trzy części Starego Testamentu: prawo Mojżeszowe, proroków i psalmy. Te trzy części razem stanowią cały Stary Testament. Jezus powiedział, że cały Stary Testament zawierał rzeczy o nim. Jezus nie powiedział, że tylko część Starego Testamentu zawierała rzeczy o nim. Jezus następnie zrobił dla uczniów dwie oddzielne rzeczy. Jezus otworzył PISMA uczniom. Jezus otworzył ZROZUMIENIE uczniów. Człowiek potrzebuje obu tych rzeczy. Człowiek może trzymać całą Biblię w swoich rękach i nadal potrzebować, aby Jezus otworzył jego oczy, by zobaczyć Jezusa w Biblii. Czytaj Biblię. Proś Jezusa, aby otworzył ci Biblię. Nadal czytaj Biblię.)

G9. 1 John 1:1 Co było od początku, cośmy słyszeli, cośmy oczyma naszymi widzieli i na cośmy patrzyli, i czego się ręce nasze dotykały, o Słowie żywota; (2) (Bo żywot objawiony jest i widzieliśmy, i świadczymy i zwiastujemy wam on żywot wieczny, który był u Ojca, i objawiony nam jest.) (3) Cośmy, mówię, widzieli i słyszeli, to wam zwiastujemy, abyście i wy z nami społeczność mieli, a społeczność nasza, aby była z Ojcem i z Synem jego, Jezusem Chrystusem.

SŁYSZELIŚMY + WIDZIELIŚMY WŁASNYMI OCZAMI + OGLĄDALIŚMY + NASZE RĘCE DOTYKAŁY → TO ŻYCIE WIECZNE, KTÓRE BYŁO U OJCA, A NAM ZOSTAŁO OBJAWIONE.

(Moje osobiste przemyślenia: Jan wymienia zmysły celowo w 1 Jana 1:1: usłyszane, widziane, dokładnie obejrzone i dotknięte naszymi rękami. Jan nie opisuje uczucia czy idei. Jan opisuje osobę, z którą spożywał posiłki. W tym samym zdaniu Jan nazywa tę osobę „tym życiem wiecznym, które było u Ojca”. Osoba, którą apostołowie dotknęli swoimi rękami, jest tą samą osobą, która była u Ojca przed początkiem. To jest cała treść twierdzenia z 1 Jana 1:1-3. Jan stwierdza, że jest świadkiem tego twierdzenia, a nie teoretykiem tego twierdzenia.)

H. DLACZEGO ŚMIERĆ MUSIAŁA BYĆ TAKA — MOST POWROTNY DO BOGA

H1. PROBLEM PRZEDSTAWIONY WPROST

Isaiah 59:2 Ale nieprawości wasze roźdźiał uczyniły między wami i między Bogiem waszym, a grzechy wasze sprawiły, że ukrył twarz przed wami, aby nie słyszał.

ALE NIEPRAWOŚCI WASZE ROŹDZIAŁ UCZYNIŁY MIĘDZY WAMI I MIĘDZY BOGIEM WASZYM.

Romans 3:23 Albowiem wszyscy zgrzeszyli i nie dostaje im chwały Bożej.

ALBOWIEM WSZYSCY ZGRZESZYLI I NIE DOSTAJE IM CHWAŁY BOŻEJ.

H2. DLACZEGO KREW, A NIE COŚ ŁATWIEJSZEGO

Hebrews 9:22 A niemal wszystko według zakonu krwią oczyszczone bywa, a bez rozlania krwi nie bywa odpuszczenie grzechów. **[G859 aphesis ■]**

A BEZ ROZLANIA KRWI NIE BYWA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.

Leviticus 17:11 Albowiem dusza wszelkiego ciała we krwi jego jest; a Ja dałem ją wam na ołtarz ku oczyszczeniu dusz waszych; bo krew jest, która duszę oczyszcza.

ALBOWIEM DUSZA WSZELKIEGO CIAŁA WE KRWI JEGO JEST → BO KREW JEST, KTÓRA DUSZĘ OCZYSZCZA.

Hebrews 10:4 Albowiem nie można rzec, aby krew wołów i kozłów miała gładzić grzechy.

ALBOWIEM NIE MOŻNA RZEC, ABY KREW WOŁÓW I KOZŁÓW MIAŁA GŁADZIĆ GRZECHY.

(Moje osobiste myśli: Zestawcie te trzy wersety razem, a cały starożytny system ofiar sam się wyjaśnia. Życie jest we krwi. Grzech kosztuje życie. W czasach starożytnych ofiary ze zwierząt zapewniały przebłaganie (tymczasowe zakrycie grzechu, które przywracało pozycję człowieka przed Bogiem) dzień po dniu, przez setki lat. List do Hebrajczyków stwierdza wyraźnie, że ofiary ze zwierząt nigdy nie mogły usunąć grzechu. Do czego więc służyły wszystkie te ofiary? Utrzymywały dług grzechu widocznie niespłaconym. Były długim, powtarzanym, codziennym przypomnieniem, że należne jest życie, i podtrzymywały to przypomnienie na swoim miejscu, aż do jednej śmierci, która mogła w pełni spłacić dług grzechu.)

H3. JAK NISKO ZSTĄPIŁ

Philippians 2:5 Tego tedy bądźcie o sobie rozumienia, które było i w Chrystusie Jezusie. (6) Który, będąc w kształcie Bożym, nie poczytał sobie tego za drapiestwo równym być Bogu (7) Ale wyniszczył samego siebie, przyjąwszy kształt niewolnika, stawszy się podobny ludziom; (8) I postawą znaleziony jako człowiek, sam się poniżył, będąc posłusznym aż do śmierci, a to śmierci krzyżowej.

BĘDĄC W KSZTAŁCIE BOŻYM → PRZYJĄŁ KSZTAŁT SŁUGI → POSŁUSZNY AŻ DO ŚMIERCI, I TO ŚMIERCI KRZYŻOWEJ.

(Moje osobiste myśli: Zauważ kolejność zniżania się w Liście do Filipian 2:6-8. Jezus był w postaci Bożej. Jezus wyzbył się swojej sławy. Jezus przyjął postać służebnika. Jezus przyjął podobieństwo ludzi. Jezus uniżył się. Jezus stał się posłuszny. Jezus umarł. Paweł dodał następnie dwa słowa, których zdanie nie wymagało w sposób ścisły: "i to śmierci krzyżowej". Samo stwierdzenie, że Jezus umarł, nie było wystarczające dla Pawła. Konkretny sposób śmierci Jezusa jest częścią przesłania Pawła.)

H4. CO TO GO NAPRAWDĘ KOSZTOWAŁO — POWIEDZIANE WCZEŚNIEJ I POWTÓRZONE PÓŹNIEJ

Isaiah 50:6 Ciała mego nadstawiam bijącym, a policzków moich tym, którzy mię targają; twarzy mojej nie zakrywam od obelżenia i plwania.

CIAŁA MEGO NADSTAWIAM BIJĄCYM → TWARZY MOJEJ NIE ZAKRYWAM OD OBELŻENIA I PLWANIA.

Psalms 22:16 Wyschła jako skorupa moc moja, a język mój przysechł do podniebienia mego; nawet w prochu śmierci położyłeś mię. (17) Albowiem psy mię obkoczyły, gromada złoślików obległa mię; przebodli ręce moje i nogi moje. (18) Zliczylbym wszystkie kości moje; lecz oni na mię patrząc, przypatrują mi się.

PRZEBODLI RĘCE MOJE I NOGI MOJE → DZIEŁĄ SZATY MOJE MIĘDZY SIEBIE, A O SUKNIĘ MOJĄ RZUCAJĄ LOSY.

Matthew 27:35 A ukrzyżowawszy go, rozdzielili szaty jego, i miotali los, aby się wypełniło, co powiedziano przez proroka: Rozdzielili sobie szaty moje, a o odzienie moje los miotali.

UKRZYŻOWALI GO I ROZDZIELILI SZATY JEGO, RZUCAJĄC LOSY → ABY SIĘ WYPEŁNIŁO.

John 19:34 Lecz jeden z żołnierzy włócznią otworzył bok jego, a zarazem wyszła krew i woda.

WŁÓCZNIA PRZEBIŁA JEGO BOK → A WYSZŁA ZARAZ KREW I WODA.

(Moje osobiste przemyślenia: Dawid pisał o przebitych rękach i nogach w Psalmie 22. Dawid pisał o żołnierzach dzielących się odzieniem w Psalmie 22. Dawid napisał to tysiąc lat przed tym, jak ktokolwiek w Izraelu widział ukrzyżowanie. Dawid nie opisywał niczego, co przydarzyło się jemu osobiście. Mateusz pisał wieki później, po tym, jak dokonano się ukrzyżowanie Jezusa. Mateusz zapisuje, że żołnierze zrobili dokładnie to, co opisał Psalm 22. Mateusz stwierdza, dlaczego żołnierze to zrobili: „aby się wypełniło”. Przeczytaj te dwa opisy razem. Dawid napisał swój opis, patrząc w przyszłość, nie mając możliwości wiedzieć, że ukrzyżowanie się wydarzy. Mateusz napisał swój opis, patrząc w przeszłość na ukrzyżowanie, nie mając możliwości zaprzeczyć, że ukrzyżowanie się wydarzyło.)

H5. DO CZEGO SŁUŻYŁA ŚMIERĆ — MOST, A NIE TRAGEDIA

Romans 5:8 Lecz zaleca Bóg miłość swoją ku nam, że gdy jeszcze byliśmy grzesznymi, Chrystus za nas umarł. **[G2644 katallasso ■]** (9) Daleko tedy więcej teraz usprawiedliwieni będąc krwią jego, zachowani będziemy przez niego od gniewu. (10) Bo jeźliże będąc nieprzyjaciołmi, pojednaliśmy z Bogiem przez śmierć Syna jego; daleko więcej będąc pojednani, zachowani będziemy przez żywot jego.

GDY JESZCZE BYLIŚMY GRZESZNIKAMI, CHRYSZTUS UMARŁ ZA NAS → ZOSTALIŚMY POJEDNANI Z BOGIEM PRZES ŚMIERĆ SYNA JEGO.

2 Corinthians 5:18 A to wszystko z Boga jest, który nas z samym sobą pojednał przez Jezusa Chrystusa i dał nam usługiwanie tego pojednania [**G2643 katallage** ■] (19) Ponieważ Bóg był w Chrystusie, świat z samym sobą jednając, nie przycytując im upadków ich, i położył w nas to słowo pojednania: (20) Przetoż na miejscu Chrystusowem poselstwo sprawujemy, jakoby was Bóg upominał przez nas, prosimy na miejscu Chrystusowem, jednajcie się z Bogiem; (21) Albowiem on tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy się my stali sprawiedliwością Bożą w nim.

BÓG BYŁ W CHRYSZTUSIE, JEDNAJĄC ŚWIAT Z SOBĄ SAMYM → TEGO, KTÓRY NIE ZNAŁ GRZECHEU, UCZYNIŁ ZA NAS GRZECHEM.

1 Timothy 2:5 Boć jeden jest Bóg, jeden także pośrednik między Bogiem i ludźmi, człowiek Chrystus Jezus. (6) Który dał samego siebie na okup za wszystkich, co jest świadectwem czasów jego.

JEDEN BÓG + JEDEN POŚREDNIK MIĘDZY BOGIEM A LUDŹMI, CZŁOWIEK CHRYSZTUS JEZUS.

(Moje osobiste myśli: Pośrednik (ten, kto staje pomiędzy dwiema rozdzielonymi stronami, aby przywrócić je do jedności) musi w pełni należeć do obu stron, inaczej nie może służyć jako pośrednik. Spójrz, co mówi 1 Tymoteusza 2:5 o tym, kim jest pośrednik: „człowiek Chrystus Jezus”. Musi być człowiekiem, inaczej nie mógłby stać tam, gdzie stoją ludzie, i umrzeć ludzką śmiercią. Teraz spójrz, co mówi 2 Koryntian 5:19 o tym, co było prawdą wewnątrz tej śmierci: „Bóg był w Chrystusie”. I musi być Bogiem, inaczej jego śmierć byłaby tylko jeszcze jedną śmiercią człowieka, nie dając nikomu zbawienia (wybawienia od grzechu i kary za grzech). Dlatego odpowiedź na pytanie „kim jest Jezus” nie jest sprawą uboczną, zarezerwowaną tylko dla uczonych. Cała doktryna zbawienia od tego zależy.)

H6. WĄŻ NA DRĄGU — DAWNY OBRAZ, KTÓRY ODNIÓSŁ DO SIEBIE SAMEGO

Numbers 21:8 I rzekł Pan do Mojżesza: uczyni sobie węża miedzianego, a wystaw go na drzewcu; i stanie się, ktokolwiek ukąszony będąc wejrzy nań, że żyw zostanie. (9) Sprawił tedy Mojżesz węża miedzianego, i wystawił go na drzewcu; i było to, gdy kogo wąż ukąsił, a spojrzał na węża miedzianego, że żyw został.

KAŻDY, KTO UKĄSZONY BĘDĄC, WEJRZY NAŃ, ŻYĆ BĘDZIE.

INNY WIDOK, TA SAMA SCENA — tyczka na pustyni i krzyż na wzgórzu

John 3:14 A jako Mojżesz węża na puszczy wywyższył, tak musi być wywyższony Syn człowieczy. (15) Aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny. (16) Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny. (17) Boć nie posłał Bóg Syna swego na świat, aby sądził świat, ale aby świat był zbawiony przezeń.

JAK MOJŻESZ WYWYŻSYŁ WĘŻA NA PUSTYNI, TAK MUSI BYĆ WYWYŻSZONY SYN CZŁOWIECZY → ABY KAŻDY, KTO W NIEGO WIERZY, NIE ZGINĄŁ.

(Moje osobiste przemyślenia: To powiązanie między Liczbami 21 a Janem 3 nie jest powiązaniem wymyślonym przez to opracowanie. Sam Jezus wskazał na to powiązanie bezpośrednio i na głos, mówiąc o swojej własnej tożsamości. Umierającym ludziom na pustyni nie kazano się poprawić, być odważnymi ani zasłużyć na uzdrowienie. Kazano im SPOJRZEĆ na to, co Bóg wywyższył na palu. Ci, którzy spojrzeli, żyli. Teraz zestawmy oba te obrazy razem i zauważmy dziwny szczegół. Miedziany wąż wywyższony na palu miał kształt tej samej rzeczy, która zabijała ludzi patrzących na niego. Paweł podaje podobnie dziwną prawdę o krzyżu, mówiąc, że Jezus został UCZYNIONY grzechem za nas, choć nie znał grzechu (2 Koryntian 5:21). Lekarstwo zostało wywyższone w tym samym kształcie co przekleństwo.)

I. SAM OJCIEC NAZYWA SYNA „BOGIEM” I „PANEM”

11. Hebrews 1:1 Częstokroć i wieloma sposobami mawiał niekiedy Bóg ojcom przez proroków; (2) W te dni ostateczne mówił nam przez Syna swego, którego postanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez którego i wieki uczynił. (3) Który będąc jasnością chwały i wyrażeniem istności jego, i zatrzymując wszystkie rzeczy słowem mocy swojej, oczyszczenie grzechów naszych przez samego siebie uczyniwszy, usiadł na prawicy majestatu na wysokościach

PRZEMÓWIŁ DO NAS PRZES SYNA + PRZES KTÓREGO TEŻ UCZYNIŁ ŚWIATY → BĘDĄC JASNOŚCIĄ CHWAŁY JEGO I WYRAŻENIEM ISTOTY JEGO.

12. Hebrews 1:5 Albowiem któremuż kiedy z Aniołów rzekł: Tyś jest syn mój, jam cię dziś spłodził? I zasię: Ja mu będę ojcem, a on mnie będzie synem? **[G4416 prototokos ■]** (6) A zasię, gdy wprowadza pierworodnego na okrąg świata, mówi: A niech się mu kłaniają wszyscy Aniołowie Boży.

ALBOWIEM KTÓREMUŻ KIEDY Z ANIOŁÓW RZEKŁ: TYŚ JEST SYN MÓJ? → A NIECH SIĘ MU KŁANIAJĄ WSZYSCY ANIOŁOWIE BOŻY.

(Moje osobiste myśli: Cały pierwszy rozdział Listu do Hebrajczyków tworzy jeden długi argument. Argument ten mówi, że Syn nie jest aniołem i nigdy nie był aniołem. Ten punkt jest wart zauważenia w studium, które właśnie poświęciło wiele stron postaci nazywanej "aniołem PANA". Hebrajskie słowo malak nazywa posłannictwo. Sam Syn Boży wykonywał to posłannictwo w pewnych momentach Starego Testamentu. Lecz autor Listu do Hebrajczyków nie pozwoli nikomu zaklasyfikować Syna wśród stworzonych aniołów. Aniołom nakazano czcić Syna.)

13. Hebrews 1:8 Ale do Syna mówi: Stolica twoja, o Boże! na wieki wieków; laska sprawiedliwości jest laska królestwa twego. (9) Umiłowałeś sprawiedliwość, a nienawidziłeś nieprawości; przetoż pomazał cię, o Boże! Bóg twój olejkiem wesela nad uczestników twoich. (10) I tyś, Panie! na początku ugruntował ziemię, a niebiosą są dziełem rąk twoich. (11) Oneć pominą, ale ty zostajesz; a wszystkie jako szata zwiotszeją. (12) A jako odzienie zwiniesz je i będą odmienione; ale ty tenżeś jest, a lata twoje nie ustaną.

ALE DO SYNA MÓWI: STOLICA TWOJA, O BOŻE! NA WIEKI WIEKÓW → TYŚ, PANIE! NA POCZĄTKU UGRUNTOWAŁ ZIEMIĘ.

(Moje osobiste myśli: Przeczytaj jeszcze raz pierwsze pięć słów z Hebrajczyków 1:8: „Ale do Syna mówi”. To nie jest opinia autora listu do Hebrajczyków o Jezusie. To zapis Boga Ojca przemawiającego bezpośrednio do Syna. Ojciec nazywa Syna „Boże”, potem nazywa Syna „Panem”, a następnie przypisuje Synowi stworzenie ziemi i niebios. Jeśli ktoś chce twierdzić, że Syn nigdy nie jest nazwany Bogiem w Piśmie Świętym, ta osoba musi odnieść się do tego wersetu, w którym Ojciec nazywa Syna Bogiem.)

INNY WIDOK, TA SAMA SCENA — pieśń napisana dla króla, a Ojciec cytujący ją swojemu Synowi

Psalms 45:6 Strzały twoje ostre; od nich narody pod cię upadną, a serce nieprzyjaciół królewskich przenikną. (7) Stolica twoja, o Boże! na wieki wieków; laska sprawiedliwości jest laska królestwa twego.

STRZAŁY TWOJE OSTRE → NA WIEKI WIEKÓW; LASKA SPRAWIEDLIWOŚCI JEST LASKA KRÓLESTWA TWEGO.

Psalms 102:25 Ażem rzekł; Boże mój! nie bierz mię w połowie dni moich; od narodu bowiem aż do narodu trwają lata twoje. (26) I pierwej niżeliś założył ziemię, i niebiosą, dzieło rąk twoich. (27) One pominą, ale ty zostajesz; wszystkie te rzeczy jako szata zwiotszeją, jako odzienie odmienisz je, i odmienione będą.

AŻEM RZEKŁ; BOŻE MÓJ! NIE BIERZ MIĘ W POŁOWIE DNI MOICH → JAKO ODDZIENIE ODMIENISZ JE, I ODMIENIONE BĘDĄ.

(Moje osobiste przemyślenia: To jest miejsce, w którym czytanie dwóch fragmentów obok siebie przynosi realną korzyść. Psalm 45 to pieśń weselna. Psalm 102 to modlitwa człowieka w utrapieniu. W Psalmie 102 te słowa są skierowane do PANA, Boga Izraela, który stworzył świat. Oba psalmy zostały napisane wieki przed narodzeniem Jezusa w Betlejem. List do Hebrajczyków 1 cytuje oba psalmy. List do Hebrajczyków 1 przedstawia oba psalmy jako słowa Boga Ojca. List do Hebrajczyków 1 odnosi oba psalmy do Syna. Zwróć uwagę na drobne różnice w brzmieniu między oryginalnymi psalmami a cytatami w Liście do Hebrajczyków 1. Biblia nie ukrywa tych drobnych różnic i to opracowanie również ich nie ukrywa. To, co nie zmienia się między psalmami a Listem do Hebrajczyków 1, to tożsamość osoby, o której mówią te słowa.)

J. PAN RZEKŁ PANU MEMU — WERSET, KTÓRY ZAKOŃCZYŁ SPÓR

J1. Psalms 110:1 Psalm Dawidowy. Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej, dokąd nie położę nieprzyjaciół twoich podnóżkiem nóg twoich. **[H113 adown ■]** **[H3068 Yehovah ■]** (2) Laskę mocy twojej pośle Pan z Syonu, mówiąc: Panuj w pośród nieprzyjaciół twoich.

PAN RZEKŁ DO PANA MEGO: SIĄDŹ PO PRAWICY MOJEJ → AŻ POŁOŻĘ NIEPRZYJACIOŁ TWOICH PODNÓŻKIEM STÓP TWOICH.

(Moje osobiste przemyślenia: To jedno zdanie w Psalmie 110:1 niesie w sobie więcej znaczenia, niż pokazuje pierwsze wejrzenie. W języku angielskim oba słowa są zapisane jako „Lord”. Jedyną wskazówką co do różnicy jest wielkość liter. Pierwsze słowo jest zapisane wielkimi literami, LORD. Drugie słowo nie jest zapisane wielkimi literami. Pod spodem angielskiego tekstu kryją się dwa różne słowa hebrajskie. Pierwsze słowo hebrajskie to imię przymierza Boga, Yehovah (H3068). Wielkie litery w KJV zawsze oznaczają, że leżącym u podstaw słowem hebrajskim jest Yehovah. Drugie słowo hebrajskie to adown (H113), słowo oznaczające pana lub władcę. Forma adown użyta tutaj brzmi „mój Panie”. Dawid,

pisząc ten psalm, zapisuje Boga mówiącego do kogoś, kogo Dawid nazywa swoim własnym Panem. Rozważ teraz proste pytanie. Dawid był królem Izraela. Kim był jego Pan? Odpowiedź staje się dziwniejsza, gdy przypomnimy sobie, że Bóg obiecał, iż Chrystus wyjdzie z własnej rodziny Dawida, pokolenia później. Człowiek zwykle nie nazywa swojego własnego prawnuka „moim Panem”).

J2. SAM ICH O TO ZAPYTAŁ, A NIKT NIE POTRAFIŁ ODPOWIEDZIEĆ

Matthew 22:41 A gdy się Faryzeuszy zebraли, spytał ich Jezus (42) Mówiąc: Co się wam zda o Chrystusie? Czym jest synem? Rzekli mu: Dawidowym. (43) I rzekł im: Jakoż tedy Dawid w duchu nazywa go Panem? mówiąc: (44) Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjacioły twoje podnóżkiem nóg twoich. (45) Ponieważ go tedy Dawid nazywa Panem, jakoż jest synem jego? (46) A żaden mu nie mógł odpowiedzieć i słowa, i nie śmiał go nikt więcej od onego dnia pytać.

JĘŚLI WIĘC DAWID NAZYWA GO PANEM, JAKŻE JEST JEGO SYNEM? → I NIKT NIE MÓGŁ MU ODPOWIEDZIEĆ ANI SŁOWA.

(Moje osobiste przemyślenia: Jezus nie podał faryzeuszom odpowiedzi na swoje własne pytanie w Ewangelii Mateusza 22:41-46. Zadał je i pozostawił bez odpowiedzi. Pozostaje ono bez odpowiedzi nawet dziś, a wciąż pasuje do niego tylko jedna odpowiedź. Chrystus jest synem Dawida według ciała, a Panem Dawida ze względu na to, kim był, zanim Dawid się narodził.)

J3. PIOTR UŻYŁ TEGO SAMEGO WERSETU W DNIU, GDY POWSTAŁ KOŚCIÓŁ

Acts 2:32 Tegoć Jezusa wzbudził Bóg, czego my wszyscy jesteśmy świadkami. (33) Prawicą tedy Bożą będąc wywyższony, a obietnicę Ducha Świętego wzięwszy od Ojca, wylał to, co wy teraz widzicie i słyszycie. (34) Albowiemci Dawid nie wstąpił do nieba, lecz sam powiada: Rzekł Pan Panu memu, siądź po prawicy mojej (35) Aż położę nieprzyjacioły twoje podnóżkiem nóg twoich. (36) Niechajże tedy wie zapewne wszystek dom Izraelski, że go Bóg i Panem, i Chrystusem uczynił, tego Jezusa, któregoście wy ukrzyżowali.

ALBOWIEMCI DAWID NIE WSTĄPIŁ DO NIEBA → I CHRYSUSEM UCZYNIŁ, TEGO JEZUSA, KTÓREGOŚCIE WY UKRZYŻOWALI.

(Moje osobiste przemyślenia: Argument Piotra w Dziejach Apostolskich 2:29-36 jest krótki. Argument Piotra nie potrzebuje żadnej przebiegłości. Dawid napisał o kimś siedzącym po prawicy Boga. Dawid nigdy nie wstąpił, by usiąść po prawicy Boga. Ktoś mógł pójść i zobaczyć grób Dawida, mówi Piotr kilka wersetów wcześniej. Psalm nie dotyczył zatem Dawida. Piotr następnie wymienia osobę, o której mówił psalm. Piotr wymienia tę osobę bez żadnego złagodzenia: "tego Jezusa, któregoście wy ukrzyżowali". Piotr nazywa tę osobę "i Panem, i Chrystusem".)

J4. TEN SAM PSALM MÓWI JESZCZE JEDNĄ RZECZ — A LIST DO HEBRAJCZYKÓW BUDUJE NA NIEJ CAŁY WYWÓD

Psalms 110:4 Przysiągł Pan, a nie będzie tego żałował, mówiąc: Tyś jest kapłanem na wieki według porządku Melchisedechowego.

PRZYSIĄGŁ PAN, A NIE BĘDZIE TEGO ŻAŁOWAŁ → TYŚ JEST KAPŁANEM NA WIEKI WEDŁUG PORZĄDKU MELCHISEDECHOWEGO.

Hebrews 5:5 Tak i Chrystus nie sam sobie tej czci przywłaszczył, aby się stał najwyższym kapłanem; ale ten, który mu rzekł: Syn mój jesteś ty, jam cię dziś spłodził. (6) Jako i na innym miejscu mówi: Tyś jest kapłanem na wieki według porządku Melchisedekowego.

TAK I CHRYSUS NIE SAM SOBIE TEJ CZCI PRZYWŁASZCZYŁ → TYŚ JEST KAPŁANEM NA WIEKI WEDŁUG PORZĄDKU MELCHISEDEKOWEGO.

Hebrews 7:3 Bez ojca, bez matki, bez rodu, ani początku dni, ani końca żywota nie mając, ale przypodobany będąc Synowi Bożemu, zostaje kapłanem na wieki.

ANI POCZĄTKU DNI, ANI KOŃCA ŻYWOTA NIE MAJĄC → ZOSTAJE KAPŁANEM NA WIEKI.

Hebrews 7:24 Ale ten, iż na wieki zostaje, wieczne ma kapłaństwo (25) Przetoż i doskonale zbawić może tych, którzy przez niego przystępują do Boga, zawsze żyjąc, aby orędowną za nimi.

ON TRWA NA WIEKI I MA KAPŁAŃSTWO NIEPRZEMIJAJĄCE → MOŻE ZBAWIĆ AŻ DO KOŃCA TYCH, KTÓRZY PRZEZ NIEGO PRZYSTĘPUJĄ DO BOGA.

(Moje osobiste przemyślenia: Jeden krótki psalm zawiera bardzo wiele. Psalm 110 nazywa kogoś, kogo Dawid nazywa swoim Panem, siedzącym po prawicy Boga. Psalm 110 nazywa króla panującego z Syjonu. Psalm 110 nazywa kapłana na wieki, według porządku starszego niż kapłaństwo Izraela, przysiężonego przez Boga przysięgą, której Bóg nie cofnie. W starożytnym Izraelu prawo utrzymywało urząd króla i urząd kapłana oddzielnie. Mężczyźnie nie wolno było sprawować obu urzędów zgodnie z tym prawem. Psalm 110 nadaje oba urzędy jednej osobie. Księga Hebrajczyków poświęca kilka rozdziałów na wyjaśnienie, kim jest ta osoba.)

K. WZBUDZONY Z GROBU — I ŻYJĄCY W TOBIE

K1. SAM FAKT I JAK ZOSTAŁ PRZEKAZANY

1 Corinthians 15:3 Albowiem naprzód podałem wam, com też wziął, iż Chrystus umarł za grzechy nasze według Pism; (4) A iż był pogrzebiony, a iż zmartwychwstał dnia trzeciego według Pism.

CHRYSTUS UMARŁ ZA GRZECZY NASZE WEDŁUG PISM + I ZOSTAŁ POGRZEBANY + I ZMARTWYCHWSTAŁ TRZECIEGO DNIA.

1 Corinthians 15:20 Lecz teraz Chrystus z martwych wzbudzony jest i stał się pierwiastkiem tych, którzy zasnęli.

CHRYSTUS ZMARTWYCHWSTAŁ I STAŁ SIĘ PIERWOCINĄ TYCH, KTÓRZY ZASNĘLI.

K2. CO ZMARTWYCHWSTANIE UDOWODNIŁO O NIM

Romans 1:3 O Synu swoim, który się narodził z nasienia Dawidowego według ciała; (4) A pokazał się Synem Bożym możnie, według Ducha poświęcenia, przez zmartwychwstanie, to jest o Jezusie Chrystusie, Panu naszym.

KTÓRY SIĘ NARODZIŁ Z NASIENIA DAWIDOWEGO WEDŁUG CIAŁA → POKAZAŁ SIĘ SYNEM BOŻYM MOŻNIE, PRZEZ ZMARTWYCHWSTANIE.

(Moje osobiste przemyślenia: Paweł ponownie umieszcza obie połowy odpowiedzi w jednym zdaniu, po kolei, w Liście do Rzymian 1:3-4. Jezus pochodził z rodziny Dawida, w ciełe. Jezus został ogłoszony Synem Bożym w mocy przez powstanie z grobu. Każdy człowiek może twierdzić, że jest Synem Bożym. Tylko Jezus kiedykolwiek miał to twierdzenie udowodnione przez powstanie z martwych.)

K3. STARY TESTAMENT POWIEDZIAŁ TO PIERWSZY

Psalms 16:10 Bo nie zostawisz duszy mojej w grobie, ani dopuścisz świętemu twemu oglądać skażenia. (11) Oznajmisz mi drogę żywota; obfitość wesela jest przed obliczem twojem, rozkoszy po prawicy twojej aż na wieki.

BO NIE ZOSTAWISZ DUSZY MOJEJ W GROBIE → ANI DOPUŚCISZ ŚWIĘTEMU TWEMU OGLĄDAĆ SKAŻENIA.

Acts 2:29 Mężowie bracia! mogę bezpiecznie mówić do was o patryjarsze Dawidzie, że umarł i pogrzebiony jest, a grób jego jest u nas aż do dnia dzisiejszego. (30) Będąc tedy prorokiem i wiedząc, że mu się Bóg obowiązał przysięgą, iż z owocu biódr jego według ciała miał wzbudzić Chrystusa, a posadzić na stolicy jego. (31) To przeglądając, powiedział o zmartwychwstaniu Chrystusowem, iż nie została dusza jego w piekle, ani ciało jego widziało skażenia.

DAWID UMARŁ I ZOSTAŁ POGRZEBANY → PRZEWIDZIAWSZY TO, MÓWIŁ O ZMARTWYCHWSTANIU CHRYSTUSA.

K4. A TERAZ — ŻYJE W LUDZIE, KTÓRY ZBAWIŁ

Romans 8:11 A jeżeli Duch tego, który Jezusa wzbudził z martwych, mieszka w was, ten który wzbudził Chrystusa z martwych, ożywi i śmiertelne ciała wasze przez Ducha swego, który w was mieszka.

DUCH TEGO, KTÓRY WZBUDZIŁ JEZUSA Z MARTWYCH, MIESZKA W WAS → OŻYWI TEŻ I ŚMIERTELNE CIAŁA WASZE.

Galatians 2:20 Z Chrystusem jestem ukrzyżowany, a żyję już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus; a to że teraz w ciełe żyję, w wierze Syna Bożego żyję, który mię umiłował i wydał samego siebie za mię.

Z CHRYSTUSEM JESTEM UKRZYŻOWANY → A ŻYJĘ JUŻ NIE JA, LECZ ŻYJE WE MNIE CHRYSTUS.

Colossians 1:27 Którym chciał Bóg oznajmić, jakie jest bogactwo tej tajemnicy chwalebnej między poganami, która jest Chrystus między wami, nadzieja ona chwały; **[G3466 musterion ■]**

TA TAJEMNICA = CHRYSZTUS W WAS, NADZIEJA CHWAŁY.

John 14:23 Odpowiedział Jezus, i rzekł mu: Jeżeli mię kto miłuje, słowo moje zachowywać będzie; i Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, a mieszkanie u niego uczynimy.

JĘŚLI KTO MNIE MIŁUJE, BĘDZIE ZACHOWYWAŁ SŁOWA MOJE → PRZYJDZIEMY DO NIEGO I UCZYNIMY U NIEGO MIESZKANIE.

(Moje osobiste przemyślenia: Podążaj za całym tokiem tego studium aż do jego zakończenia. Jezus był z Ojcem, zanim cokolwiek zostało stworzone. Jezus ukazywał się ludziom w Starym Testamencie, a ci ludzie żyli. Jezus narodził się z kobiety w małym miasteczku. Jezus został zabity na wzgórzu, na drewnie, poza miastem. Jezus wyszedł z grobu. Biblia mówi teraz, że Jezus żyje W ludziach. To zakończenie jest tym, do czego to studium zmierzało przez cały czas. Celem tego studium nigdy nie było wygranie sporu o to, kim jest Jezus. Celem tego studium jest to, że ten, który jest tym wszystkim, chce zamieszkać w tobie. Zwróć uwagę także na Jana 14:23: "przyjdziemy". Głos w liczbie mnogiej, który otworzył Biblię w Rodzaju 1:26, jest tutaj wciąż obecny.)

L. ON POWRACA — I WYBÓR, KTÓRY TRWA NA WIEKI

L1. ON PRZYCHODZI, I UJRZY GO KAŻDE OKO

Acts 1:9 A to rzekłszy, gdy oni patrzali, w górę podniesiony jest, a obłok wziął go od oczów ich. (10) A gdy za nim do nieba idącym pilnie patrzali, oto dwaj mężowie stanęli przy nich w białym odzieniu (11) I rzekli: Mężowie Galilejscy! przecz stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który w górę wzięty jest od was do nieba, tak przyjdzie, jakoście go widzieli idącego do nieba.

TEN JEZUS, KTÓRY W GÓRĘ WZIĘTY JEST OD WAS DO NIEBA, TAK PRZYJDZIE, JAKOŚCIE GO WIDZIELI IDĄCEGO DO NIEBA.

Revelation of John 1:7 Oto idzie z obłokami i ujrzy go wszelkie oko, i ci, którzy go przebili; i narzekać będą przed nim wszystkie pokolenia ziemi. Tak, Amen.

WSZELKIE OKO UJRZY GO + I CI, KTÓRZY GO PRZEBILI.

L2. 2 Thessalonians 1:7 A wam, którzyście uciśnieni, odpocznienie z nami przy objawieniu Pana Jezusa z nieba z Aniołami mocy jego **[G1557 ekdikesis ▀]** (8) W ogniu płomienistym oddając pomstę tym, którzy Boga nie znają i tym, którzy nie są posłuszni Ewangelii Pana naszego, Jezusa Chrystusa; (9) Którzy pomstę odniosą, wieczne zatracenie od obliczności Pańskiej i od chwały mocy jego. (10) Gdy przyjdzie, aby był uwielbiony w świętych swoich i aby się dziwnym okazał we wszystkich wierzących (dlatego iż uwierzono naszemu świadectwu u was) w on dzień.

W OGNIU PŁOMIENISTYM ODDAJĄC POMSTĘ TYM, KTÓRZY BOGA NIE ZNAJĄ, I KTÓRZY NIE SĄ POSŁUSZNI EWANGELII → GDY PRZYJDZIE, ABY BYŁ UWIELBIONY W ŚWIĘTYCH SWOICH.

(Moje osobiste przemyślenia: Przeczytaj powoli 2 Tesaloniczan 1:8. 2 Tesaloniczan 1:8 wymienia dwie grupy, nie jedną grupę. Pierwsza grupa nie ZNA Boga. Druga grupa nie JEST POSŁUSZNA ewangelii. Znajomość i posłuszeństwo są wymienione razem w tym samym wersecie. Zwróć uwagę też na 2 Tesaloniczan 1:10, który jest częścią tego samego zdania. To samo przyjdzie Jezusa, które dla jednej grupy jest ogniem, dla drugiej grupy jest chwałą. To jedno, pojedyncze wydarzenie. To, po której stronie tego wydarzenia znajdzie się człowiek, rozstrzyga się teraz, nie później.)

L3. Revelation of John 19:11 I widziałem niebo otworzone, a oto koń biały, a tego, który siedział na nim, zwano Wiernym i Prawdziwym, a sędzi w sprawiedliwości i walczy. (12) A oczy jego były jako płomień ognia, a na głowie jego wiele koron; i miał imię napisane, którego nikt nie zna, tylko on sam. (13) A przyodziany był szatą omoczoną we krwi, a imię jego zowią Słowo Boże.

TEN, KTÓRY SIEDZIAŁ NA NIM, NAZWANY BYŁ WIERNYM I PRAWDZIWYM → A IMIĘ JEGO ZOWIĄ SŁOWO BOŻE.

Revelation of John 19:16 A ma na szacie i na biodrach swoich imię napisane: Król królów i Pan panów.
KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW.

(Moje osobiste przemyślenia: Zwróć uwagę na jedną małą linijkę w Objawieniu 19:12. Jezus miał imię napisane, którego nikt nie znał, lecz On sam znał to imię. Imiona, które nadaje temu opracowaniu, pojawiają się w tym samym fragmencie. Są to: Wierny i Prawdziwy. Słowo Boże. Król królów i Pan panów.)

L4. OTWARTE KSIĘGI

Revelation of John 20:11 I widziałem stolicę wielką białą, i siedzącego na niej, przed którego obliczem uciekła ziemia i niebo, a miejsce im nie jest znalezione. (12) I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed oblicznością Bożą, a księgi otworzone są; i druga księga także otworzona jest, to jest księga żywota; i sądzeni są umarli według tego, jako napisano było w onych księgach, to jest według uczynków ich. (13) I wydało morze umarłych, którzy w nim byli, także śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli; i byli sądzeni każdy według uczynków swoich. (14) A śmierć i piekło wrzucone są w jezioro ogniste. Tać jest wtóra śmierć. (15) A jeśli się kto nie znalazł napisany w księgach żywota, wrzucony jest w jezioro ogniste.

KSIĘGI OTWORZONE + OTWORZONA JEST TAKŻE INNA KSIĘGA, KTÓRA JEST KSIĘGĄ ŻYWOTA → A KTOBY NIE BYŁ ZNALEZIONY NAPISANY W KSIĘDZE ŻYWOTA, WRZUCONY JEST W JEZIORO OGNISTE.

(Moje osobiste przemyślenia: Przy tronie w Objawieniu 20:12 pojawiają się dwa rodzaje ksiąg. Jeden rodzaj księgi zapisuje to, co ludzie uczynili. Drugi rodzaj księgi zapisuje imiona i nazywa się księgą życia. Objawienie 20:12 nie mówi, że ktokolwiek został zbawiony na podstawie tego, co zapisano w księgach czynów. Objawienie 20:15 mówi, że jedyną rzeczą decydującą o wyniku było to, czy imię danej osoby zostało zapisane w księdze życia.)

L5. WYBÓR, WYRAŻONY TAK JASNO, JAK TYLKO BIBLIA COKOLWIEK WYRAŻA

John 3:18 Kto wierzy weń, nie będzie osądzony; ale kto nie wierzy, już jest osądzony, iż nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego.

KTO NIE WIERZY, JUŻ JEST OSĄDZONY.

John 3:36 Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny; ale kto nie wierzy Synowi, nie ogląda żywota, lecz gniew Boży zostaje nad nim.

KTO WIERZY W SYNA, MA ŻYWOT WIECZNY.

Romans 6:23 Albowiem zapłata za grzech jest śmierć; ale dar z łaski Bożej jest żywot wieczny, w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

ALBOWIEM ZAPŁATA ZA GRZECH JEST ŚMIERĆ → ALE DAR Z ŁASKI BOŻEJ JEST ŻYWOT WIECZNY, W CHRYSZCIE JEZUSIE, PANU NASZYM.

(Moje osobiste przemyślenia: List do Rzymian 6:23 jest centralnym werselem całego tego studium. List do Rzymian 6:23 to jedno krótkie zdanie o dwóch częściach. Za grzech należy się zapłata, a tą zapłatą jest śmierć. Ta zapłata zostaje uiszczona na jeden z dwóch sposobów. Albo człowiek płaci ją sam, na wieki, albo człowiek przyjmuje to, co Jezus już zapłacił, jako dar. To jest cały wybór. Nikt nie unika dokonania tego wyboru, ponieważ brak wyboru jest tym samym, co wybranie pierwszej drogi. Wszystko w tym studium, od "uczynimy człowieka" w Rodzaju 1:26 aż po tron w Objawieniu 20, prowadziło do tej jednej decyzji. Wciąż jest czas, by podjąć tę decyzję. Jezus wciąż żyje.)

L6. Acts 4:12 I nie masz w żadnym innym zbawienia; albowiem nie masz żadnego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które byśmy mogli być zbawieni.

I NIE MASZ W ŻADNYM INNYM ZBAWIENIA → ALBOWIEM NIE MASZ ŻADNEGO IMIENIA POD NIEBEM, DANEGO LUDZIOM, PRZEZ KTÓRE BYŚMY MOGLI BYĆ ZBAWIENI.

ZAKOŃCZENIE

Revelation of John 22:17 A Duch i oblubienica mówią: Przyjdź! A kto słyszy, niech rzecze: Przyjdź! A kto pragnie, niech przyjdzie; a kto chce, niech bierze wodę żywota darmo.

A DUCH I OBLUBIENICA MÓWIĄ: PRZYJDŹ → A KTO CHCE, NIECH BIERZE WODĘ ŻYWOTA DARMO.

John 3:17 Boć nie posłał Bóg Syna swego na świat, aby sądził świat, ale aby świat był zbawiony przezeń.

BOĆ NIE POSŁAŁ BÓG SYNA SWEGO NA ŚWIAT, ABY SĄDZIŁ ŚWIAT → ALE ABY ŚWIAT BYŁ ZBAWIONY PRZEŻEŃ.

(Moje osobiste myśli: Ostatnie zaproszenie w Biblii nic nie kosztuje i jest skierowane do każdego. Użyte słowo to „ktokolwiek”. To słowo nikogo nie wyklucza, i to celowo. Nie wyklucza najgorszego człowieka czytającego to studium, ani osoby, która już od lat mówiła nie. Jezus, który jest tym wszystkim, jest tym, kto mówi: Przyjdź. Wszystko, co człowiek musi zrobić, to przyjść i wziąć wodę życia.)

QUIZ PRAKTYCZNY

1. Rodzaju 1:26 — I rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka na wyobrażenie nasze:

- a) na podobieństwo nasze
- b) i oto było bardzo dobre
- c) na obraz Boży stworzył go

2. Izajasz 7:14 — Oto panna pocznie i porodzi syna:

- a) i nazwiesz imię jego JEZUS
- b) i nazwie imię jego Immanuel
- c) i nazwą imię jego Emmanuel

Sędziów 13:22 — I rzekł Manoach do żony swojej: Na pewno umrzemy:

- a) bo jestem człowiekiem nieczystych warg
- b) albowiem miejsce, na którym stoisz, ziemia święta jest
- c) ponieważ widzieliśmy Boga

4. Psalm 110:1 — Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej:

- a) aż położę nieprzyjaciół twoich podnóżkiem nóg twoich
- b) panuj wśród nieprzyjaciół twoich
- c) aż położę nieprzyjaciół twoich podnóżkiem stóp twoich

5. Hebrajczyków 1:8 — Ale do Syna mówi: Stolica twoja, o Boże! na wieki wieków:

- a) berło sprawiedliwości berłem królestwa twego
- b) berło królestwa twego berło prawości
- c) a władza spocznie na jego ramieniu

6. Rodzaju 22:8 — Bóg sobie obmyśli baranka na całopalenie:

- a) i włożył go na Izaaka, syna swego
- b) i szli obaj razem
- c) oto ogień i drwa

7. 2 Tesaloniczan 1:9 — Którzy poniosą pomstę, wieczne zatracenie od obliczności Pańskiej:

- a) i od chwały mocy jego
- b) która jest drugą śmiercią
- c) i od chwały majestatu jego

KLUCZ ODPOWIEDZI: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

ŚWIADKOWIE STOJĄCY ZA TĄ ODPOWIEDZIĄ

Ta odpowiedź nie opiera się na głosie jednego pisarza. Mojżesz, Jozue, pisarz księgi Sędziów, pisarz ksiąg Kronik i Dawid wszyscy przyczyniają się do niej. Podobnie Izajasz, Micheasz i Malachiasz. Podobnie Mateusz, Łukasz i Jan. Piotr przemawia w dniu Pięćdziesiątnicy. Filip przemawia na pustynnej drodze. Paweł pisze poprzez osiem listów. Pisarz księgi do Hebrajczyków ją zamyka. To piętnaście głosów, na przestrzeni dwudziestu ośmiu ksiąg Biblii, od pierwszego rozdziału księgi Rodzaju do ostatniego rozdziału księgi Objawienia. Wszystkie piętnaście głosów mówią to samo o tej samej osobie.

JAK ROZWIJA SIĘ TO STUDIUM

JAK CIEŃ WSKAZUJE NA ŚWIATŁO: DREWNO POŁOŻONE NA PLECACH IZAAKA (RDZ 22:6) ORAZ KRZYŻ POŁOŻONY NA PLECACH SYNA (J 19:17). CIEŃ POJAWIŁ SIĘ NA GÓRZE. CIAŁO POJAWIŁO SIĘ POZA MIASTEM.

JAK WAŻNE SĄ SŁOWA: JEDNO ANGIELSKIE SŁOWO "PAN" REPREZENTUJE DWA RÓŻNE HEBRAJSKIE SŁOWA W PSALMIE 110:1. TE DWA HEBRAJSKIE SŁOWA TO YHOVAH (H3068) I ADOWN (H113). CAŁY ARGUMENT, JAKI JEZUS PRZEDSTAWIŁ W

EWANGELII MATEUSZA 22:45, OPIERA SIĘ NA TEJ RÓŻNICY.

→ JAK TO ODNOŚ SIĘ DO CIEBIE: JEZUS TO NIE TYLKO TEN, KTÓRY PRZYSZEDŁ. JEZUS TO NIE TYLKO TEN, KTÓRY PRZYJDZIE. JEZUS TO TEN, KTÓRY CHCE ŻYĆ W TOBIE TERAZ (KOŁOSAN 1:27, GALACJAN 2:20).

CO TO OZNACZA DLA WIECZNOŚCI: ZAPŁATĄ ZA GRZECH JEST ŚMIERĆ. DAR BOŻY ZAŚ TO ŻYCIE WIECZNE PRZEZ JEZUSA CHRYSTUSA, PANA NASZEGO (RZ 6:23). SĄ TO JEDYNE DWA SPOSOBY, W JAKIE CZŁOWIEK KIEDYKOLWIEK SPŁACA DŁUG GRZECU.

DYGRESJA: PSALM 110:4 ORAZ SIÓDMY ROZDZIAŁ LISTU DO HEBRAJCZYKÓW OTWIERAJĄ CAŁĄ NAUKĘ O KAPŁAŃSTWIE MELCHIZEDEKA. TA NAUKA OPISUJE KRÓLA I KAPŁANA POŁĄCZONYCH W JEDNEJ OSOBIE, STARSZEJ NIŻ PRAWO, POTWIERDZONEJ PRZYSIĘGĄ, KTÓREJ BÓG NIE COFNIE. TA NAUKA ZASŁUGUJE NA OSOBNE, PEŁNE STUDIUM.

→ BOCZNA ŚCIEŻKA: "MY" I "NASZ" Z RODZAJU 1:26, ZESTAWIONE Z "JEDNYM PANEM" Z POWTÓRZONEGO PRAWA 6:4, OTWIERA DROGĘ DO PEŁNEGO STUDIUM O BÓSTWIE. BÓSTWO JEST JEDNYM BOGIEM, PRZY CZYM OJCIEC, SYN I DUCH ŚWIĘTY SĄ WYMIENIENI JAKO ODRĘBNE OSOBY NA PRZESTRZENI CAŁEJ BIBLII. TO STUDIUM JEDYNIE MUSNĘŁO SKRAJ TEGO PEŁNEGO ZAGADNIENIA.

→ BOCZNA ŚCIEŻKA: 2 TESALONICZAN 1:7-10 I OBJAWIENIE 19:11-16 OTWIERAJĄ SIĘ NA CAŁĄ NAUKĘ O POWROCIE JEZUSA. NAUKA TA OBEJMUJE PEWNOŚĆ POWROTU JEZUSA, NAGŁOŚĆ POWROTU JEZUSA ORAZ NAKAZ CZUWANIA NA POWRÓT JEZUSA. STWIERDŹ JASNO: PISMO STWIERDZA PEWNOŚĆ POWROTU JEZUSA I ODMAWIA PODANIA HARMONOGRAMU POWROTU JEZUSA (MATEUSZA 24:36, DZIEJE APOSTOLSKIE 1:7). TA POSŁUGA RÓWNIEŻ ODMAWIA PODANIA HARMONOGRAMU POWROTU JEZUSA.

DYGRESJA: KSIĘGA RODZAJU 3:15, NASIENIE NIEWIASTY, OTWIERA CAŁY WĄTEK OBIECANEGO NASIENIA. TEN WĄTEK BIEGNIE PRZEZ ABRAHAMĄ (RODZAJU 22:18), PRZEZ DAWIDA (PSALM 132:11), I JEST WPROST NAZWANY W LIŚCIE DO GALACJAN 3:16.

→ MOŻLIWE OBJAWIENIE: JAKUB ZAPYTAŁ ZAPAŚNIKA W RODZAJU 32 O JEGO WŁASNE IMIĘ I ODMÓWIONO MU (RODZAJU 32:29). MANOACH ZAPYTAŁ ANIOŁA PANA O JEGO WŁASNE IMIĘ I POWIEDZIANO MU, ŻE IMIĘ TO PILIY (H6383), ZBYT CUDOWNE, BY JE POZNAĆ (SĘDZIÓW 13:18). IZAJASZ ZAŚ MÓWI, ŻE DZIECIĘ, KTÓRE NAM SIĘ NARODZIŁO, BĘDZIE NAZWANE CUDOWNYM, PELE (H6382), OD TEGO SAMEGO RDZENIA (IZAJASZA 9:6). IMIĘ, KTÓRE W STARYM TESTAMENCIE BYŁO ZATAJONE, ZOSTAJE OGŁOSZONE NAD NIEMOWLĘCIEM. NA KOŃCU BIBLII, WYJEŹDŻAJĄC Z NIEBA, JEZUS WCIAŻ NOSI IMIĘ, KTÓREGO NIKT NIE ZNA OPRÓCZ NIEGO SAMEGO (OBJAWIENIE 19:12). IMIĘ ZOSTAŁO DANE, A IMIĘ TO JEST WCIAŻ GŁĘBSZE, NIŻ TA LEKCJA ZDOŁAŁA OPowiedzieć.

OTWARTE ZAPROSZENIE — KTOKOLWIEK JESTEŚ, CZYTAJ DALEJ

Nie musisz być chrześcijaninem, aby czytać to studium. Wiele różnych rzeczy mogło cię tu przywieść. Mogło cię tu przywieść poszukiwanie. Mogła cię tu przywieść sprzeczka. Mogło cię tu przywieść pytanie, które nosisz od lat. Mogła cię tu przywieść ciekawość wobec czyjejś wiary. Wszystko na tej stronie jest twoje, bezpłatnie, w twoim własnym języku. Nigdy nie pytamy o twoje imię. Nigdy nie pytamy o twój kraj. Nigdy nie pytamy, w co wierzysz. Jedno studium nie może w pełni opisać Jezusa. Włożyliśmy w to pytanie wszystko, co mieliśmy, a to studium wciąż przeszło tylko jedną drogą przez Biblię. Jezus istniał przed początkiem. Jezus istnieje teraz. Jezus powróci. Żadna pojedyncza strona nie może dokończyć opisywania tego wszystkiego. Czekają tu na ciebie kolejne studia. Czekają tu studia o miłosierdziu. Czekają tu studia o mądrości. Czekają tu studia o wiedzy. Czekają tu studia o cierpliwości. Czekają tu studia o pobożności. Nadchodzą kolejne studia. Czytaj te studia w dowolnej kolejności, jaką wybierzesz. Sprawdzaj nasze źródła w miarę czytania. Każdy werset w tych studiach jest wydrukowany w całości, celowo. Nigdy nie musisz wierzyć nam na słowo. Możesz sam zważyć każdy werset.

Po tym zaproszeniu następuje jeszcze jedno. Nie będziemy udawać, że to zaproszenie jest ukryte. Tym zaproszeniem jest opracowanie na temat tego, co człowiek musi uczynić, aby być zbawionym. Przeczytaj to opracowanie teraz, jeśli chcesz przeczytać je teraz. Przeczytaj najpierw coś innego, jeśli wolałbyś najpierw przeczytać coś innego. Nikt nie liczy. Drzwi pozostają otwarte tak czy inaczej. Paweł wypowiedział poniższe słowa w mieście pełnym ołtarzy bogów, które nie były jego Bogiem. Paweł wypowiedział te słowa do ludzi, którzy nie prosili Pawła, aby przybył do tego miasta:

Acts 17:26 I uczynił z jednej krwi wszystkich naród ludzki, aby mieszkał po wszystkim obliczu ziemi, zamierzyszy przedtem rozrządzone czasy i zamierzone granice mieszkania ich; (27) Aby szukali Pana, owaby go śnać namacali i znaleźli, aczkolwiek od każdego z nas nie jest daleko.

UCZYNIŁ Z JEDNEJ KRWI WSZYSTEK NARÓD LUDZKI → ABY SZUKALI PANA, OWABY GO SNAĆ NAMACALI I ZNALEŻLI + NIE JEST DALEKO OD KAŻDEGO Z NAS.

HEBRAJSKIE SŁOWA KLUCZOWE

“anioł / posłaniec” — H4397 malak — posłaniec; wysłannik; anioł

To słowo określa misję, a nie naturę. To słowo jest używane w odniesieniu do ludzi. To słowo jest używane w odniesieniu do proroków. To słowo jest używane w odniesieniu do istot niebiańskich. To słowo samo w sobie nigdy nie mówi, CZYM jest posłana osoba. To słowo samo w sobie mówi jedynie, że dana osoba została posłana. Resztę musi wyjaśnić otaczający tekst Biblii. Otaczający tekst Biblii rzeczywiście wyjaśnia resztę w tych opisach.

“Bóg” — H430 elohim — Bóg; bogowie; prawdziwy Bóg

Elohim jest formą liczby mnogiej. Elohim jest używane wciąż na nowo w odniesieniu do jednego prawdziwego Boga, wraz z czasownikami w liczbie pojedynczej. Samo to słowo niesie w sobie pełnię, którą to studium bada.

“PAN” — H3068 Yehovah — imię przymierza Boga, zapisane w Biblii Króla Jakuba jako PAN wielkimi literami

Wszędzie tam, gdzie w Starym Testamencie PAN pojawia się wielkimi literami, Yehovah jest hebrajskim imieniem kryjącym się pod angielskim słowem PAN.

“Pan” — H113 adown — pan; władca; właściciel; ten, który rządzi

W Psalmie 110:1 forma adown brzmi „Pan mój”. Adown jest innym słowem hebrajskim niż Jehowa, PAN, który mówi do Pana Dawidowego w tym wersecie.

“jeden” — H259 echad — jeden; zjednoczony; pierwszy

Echad to słowo występujące w zdaniu „Pan, Bóg nasz, Pan jest jeden”. Echad to to samo słowo, którego użyto, gdy wieczór i poranek nazwano JEDNYM dniem. Echad to to samo słowo, którego użyto, gdy mężczyzna i jego żona stają się JEDNYM ciałem.

“jedyny syn” — H3173 yachiyd — jedyny; jedyny jeden; samotny; ukochany

Rodzaju 22 nazywa Izaaka „twoim jedynym synem” trzy oddzielne razy. Jachid oznacza jedynego i niepowtarzalnego.

“drzewo” — H6086 ets — drzewo; drewno; drewno budowlane; deska; kij

Ets to jedno hebrajskie słowo, które obejmuje zarówno żywe drzewo, jak i ścięte drewno. Ets to słowo oznaczające drewno, które Abraham położył na Izaaku.

“cudowny” — H6382 pele — cud; dziwo; coś przekraczającego zrozumienie

Pele to pierwsze imię nadane dziecięciu w Izajasza 9:6.

“tajemniczy / cudowny” — H6383 piliy — cudowny; zbyt cudowny, by go poznać

Piliy to słowo, które anioł Pański podaje Manoachowi na określenie swojego imienia. Piliy pochodzi z tego samego rdzenia co imię pele w Izajasza 9:6.

“dziewica” — H5959 almah — młoda niezamężna kobieta; dziewica; panna

Almah to słowo użyte w Izajasza 7:14.

“Emmanuel” — H6005 Immanuwel — z nami jest Bóg

Immanuwel to imię, które samo w sobie jest pełnym zdaniem. Mateusz tłumaczy to imię dla czytelnika.

“wódz / książę” — H8269 sar — osoba naczelna; wódz; kapitan; książę; władca

Sar to tytuł, który przypisuje sobie mąż z dobytym mieczem pod Jerychem.

“JESTEM” — H1961 hayah — być; istnieć; stać się

Hajah jest słowem rdzennym pod słowami „JAM JEST, KTÓRY JEST” przy płonącym krzewie.

GRECKIE SŁOWA KLUCZOWE

“Słowo” — **G3056 logos** — słowo; powiedzenie; rzecz wypowiedziana; wyrażenie myśli
Jan nie zaczyna Ewangelii Jana od narodzenia. Jan zaczyna Ewangelię Jana przed początkiem.

“zamieszkało” — **G4637 skenoo** — rozbić namiot; obozować; mieszkać w namiocie
"A to Słowo ciałem się stało, i mieszkało między nami." Ten werset opisuje Boga mieszkającego w ludzkim ciele, tak jak człowiek mieszka w namiocie.

“jednorodzony” — **G3439 monogenes** — jedyny zrodzony; jedyny w swoim rodzaju; jedyny tego rodzaju

Monogenes jest używane w odniesieniu do Syna. Monogenes jest używane w odniesieniu do Izaaka w Liście do Hebrajczyków 11:17.

“ogłoszony” — **G1834 exegeomai** — wyprowadzić; wywieść; opowiedzieć w pełni; obwieścić
Nikt nigdy nie widział Boga. Jednorodzony Syn wyprowadził Boga na jaw, gdzie Bóg może być widziany.

“pojednany” — **G2644 katallasso** — zmienić się z wrogości w przyjaźń; przywrócić do łaski
Katallasso nazywa jednym słowem cały powód krzyża.

“pojednanie” — **G2643 katallage** — przywrócenie łaski; ponowne połączenie dwóch rozdzielonych stron

Katallage pochodzi z tego samego rdzenia co katallasso powyżej. Katallasso oznacza akt pojednania (przywrócenie przyjaźni między dwiema osobami, które były rozdzielone). Katallage oznacza rezultat tego pojednania.

“odpuszczenie” — **G859 aphesis** — odesłanie; uwolnienie; puszczenie; przebaczenie
Bez rozlania krwi nie masz odpuszczenia grzechu.

“tajemnica” — **G3466 musterion** — tajemnica; coś niegdyś ukrytego, a teraz objawionego
W Biblii tajemnica nigdy nie jest zagadką do rozwiązania. Tajemnica w Biblii to sekret, który Bóg postanowił wyjawić.

“zemsta” — **G1557 ekdikesis** — to, co wypływa ze sprawiedliwości; pełne naprawienie krzywdy
Ekdikesis to słowo użyte w 2 Tesaloniczan 1:8. Ekdikesis nie oznacza niekontrolowanego gniewu. Ekdikesis oznacza sprawiedliwość wykonaną w pełni.

“pierworodny” — **G4416 prototokos** — pierworodny; pierwszy zrodzony
Ojciec mówi o Synu: „niech mu się kłaniają wszyscy aniołowie Boży”.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Gdanska (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).